Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IX — Nr. 913
Vineri 25 ianuarie 1963

4 pagini
Prețul 20 de bani

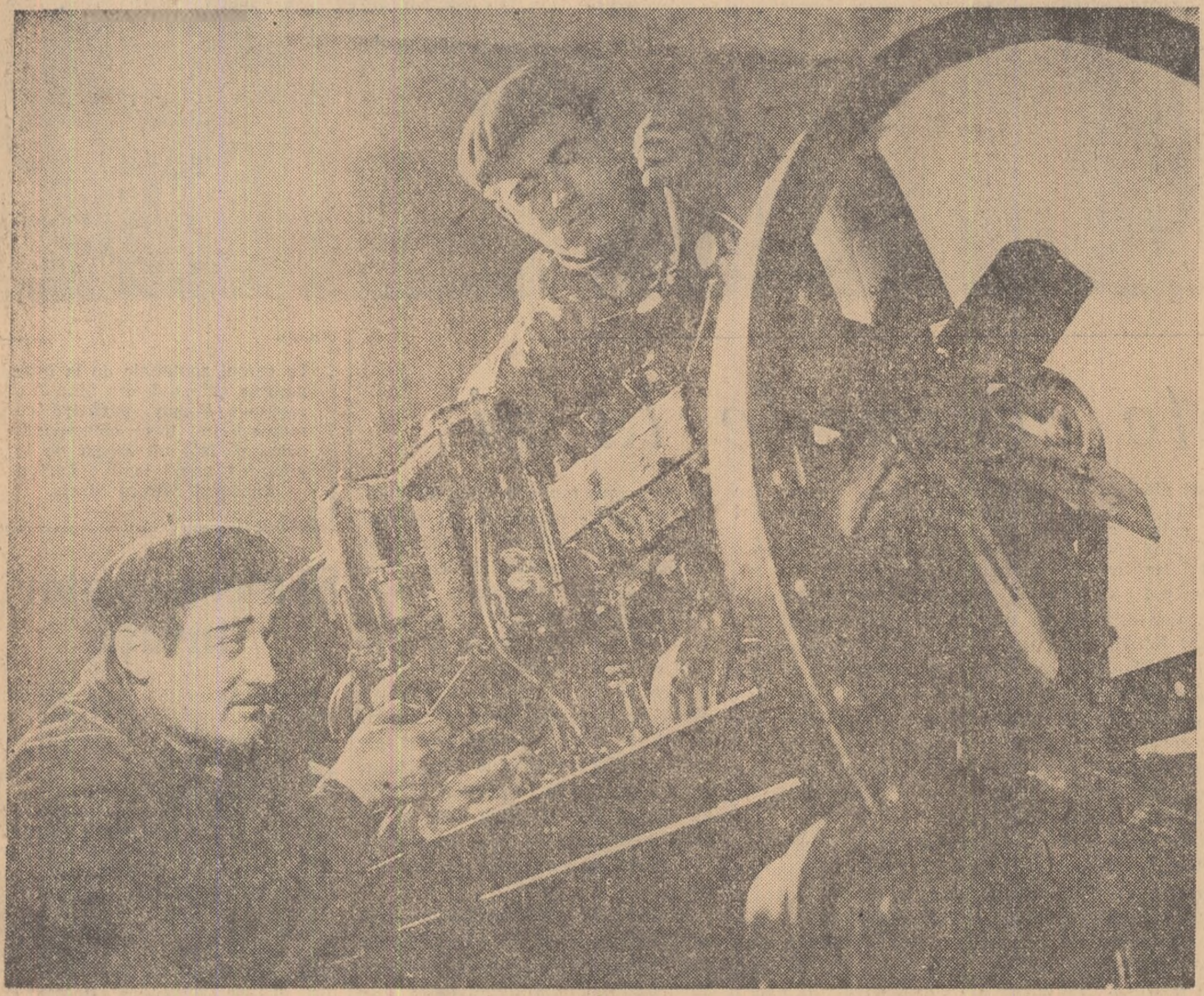
In pag. a 3-a

RECOMANDĂRILE SECȚIEI DE CEREALE ȘI PLANTE TEHNICE A CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII CU PRIVIRE LA CULTURA PORUMBULUI ÎN ANUL 1963.

În comuna Afumați regiunea București, cetățenii urmăresc primele publicații ce cuprind delimitarea circumscripțiilor electorale și secțiile de vot.

Foto: M. POPESCU

Zi de zi harnicii mecanizatori de la S.M.T. Chitila-București zoresc pregătirile pentru muncile agricole de primăvară. La grija ca întregul utilaj să fie gata din timp, ei adaugă și pe aceea ca toate lucrările de reparații să fie executate la un înalt nivel calitativ. Succesele obținute pînă acum în pregătirea tractoarelor și mașinilor agricole, chezășuiesc realizarea sarcinilor ce stau în fața întregului colectiv de muncă al S.M.T.-ului Chitila.

Primele produse legumicole

Gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu“ din Anadalchioi de lingă Constanța a cultivat anul trecut cu legume o suprafață de 100 ha din care 20 ha în teren irigat. Veniturile bănești realizate de gospodărie din vînzarea produselor legumicole s-au ridicat la 2.000.000 lei.

Pentru a obține și în acest an recolte bogate și deci venituri sporite, legumicultorii din Anadalchioi acordă o deosebită importanță răsadnițelor. Gospodăria dispune de 6.000 m.p. răsadnițe. În prezent, din seră se expediază primele recolte de salată, ridichi, ceapă verde etc. În primele săptămîni ale lunii ianuarie, gospodăria a vîndut 120 kg. roșii, 12.000 bucăți ardei iute, 10.000 legături salată, 5.000 legături ridichi, 7.000 legături ceapă verde.

În altă parte a serei, în peste 1.000 de ghivece cresc viguroase roșiile, ardeii și alte legume care în luna aprilie vor fi valorificate.

În vederea fertilizării terenului destinat grădinăritului, colectiviștii au transportat aici peste 1090 tone gunoi de grajd, din care o parte a și fost încorporat în sol în toamna trecută.

Tot în această perioadă, la cercul de legumicultură, condus de inginera agronom Mariana Popa, colectiviștii învață cele mai avansate metode folosite în grădinărie.

RIDVAN MEMETCEA
corespondent

Cronică electorală

Propuneri de candidați ai F.D.P.

Voioși și plini de simțul răspunderii ce le revine, cetățenii circumscripțiilor electorale comunale și orășenești de subordonare raională, continuă în aceste zile propunerile de deputați în alegerile de la 3 martie 1963.

Adunările la care participă bărbați și femei, tineri și tinere cu drept de vot, se desfășoară într-o atmosferă de sărbătoare, entuziastă. Căci, cei care le compun, ca și cei desemnați a fi gospodarii de mîine ai comunelor și orașelor, sînt oameni de la munca cîmpului, din fabrici și uzine, oameni de la catedră ori din laboratoare — cu toții cetățeni harnici și cinstiți respectați și iubiți de semenii lor. Propunîndu-i drept candidați în alegerile de la 3 martie, cetățenii știu bine că aleșii lor își vor face cu prisosință datoria, contribuind la continua înfrumusețare a comunelor și orașelor, la buna gospodărire a acestora.

Dacă în trecut se instalau la conducerea treburilor obștești tot felul de indivizi care nu știau ce e aceea munca, dar știau să jefuiască banii poporului — astăzi cei propuși și aleși de cetățeni, vin să depună toată puterea de muncă și toată priceperea lor în slujba intereselor cetățenilor care le-au acordat încrederea.

Iată o adunare cetățenească în circumscripția electorală comunală nr. 4 din Gilău, raionul Huedin. E iarnă; ninge frumos de cîteva zile; comuna Gilău și împrejurimile au îmbrăcat o haină groasă de zăpadă. In camera unde se ține adunarea e cald. „Eu propun pe tov. Dumitru Ilieș, președintele gospodăriei colective, candidat in alegerile de la 3 martie“ se aude o voce de bărbat. Cel care a făcut propunerea se cheamă Vasile Maier. Tot el arată cum a muncit Dumitru Ilieș ca președinte al gospodăriei colective din comuna respectivă. „Om care știe că în sporirea producției agricole, în dezvoltarea și apărarea averii obștești se află izvorul bunăstării fiecărui colectivist harnic, tov. Dumitru Ilieș a dovedit multă hărnicie ca președinte de gospodărie, ceea ce ne îndreptățește să credem că susținîndu-i candidatura noi facem un lucru bun“.

Ropotele de aplauze au confirmat justețea propunerii lui Vasile Maier.

Cuvinte de oameni hotărîți s-au auzit și in adunările cetățenești din satul Bălteni cînd a fost propus candidat tov. Vasile Onofraș, președintele gospodăriei colective din comuna Probota, raionul Iași, din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Brăila, cînd a fost propus candidat tov. Tudorel Leu, brigadier la gospodăria colectivă și din alte și alte comune.

Nu e de mirare că cetățenii însoțesc propunerile lor cu cuvinte care vin direct de la inimă: „Candidații noștri!“

Adîncă și frumoasă este semnificația acestor cuvinte pe care oamenii muncii le rostesc într-o țară care este a lor!

S. RADU

Hibrizii dubli de porumb și-au dovedit superioritatea

Hibrizii dubli de porumb reprezintă un factor eficace pentru sporirea producției la hectar. De aceea, în 1957 s-a trecut la experimentarea pe scară largă și la introducerea lor în cultură. Astfel, în peste 60 de stațiuni experimentale și centre de stat pentru încercarea soiurilor și în zeci de puncte de sprijin ale stațiunilor experimentale s-a studiat adaptabilitatea și capacitatea de producție a hibrizilor dubli de porumb. În cîmpurile experimentale ale stațiunilor Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice au fost creați și experimentați mii de hibrizi dubli, pentru a se recomanda în fiecare zonă cei mai potriviți, care asigură cele mai constante și mai mari producții.

Mulți dintre cultivatori au apreciat din primul an capacitatea de producție a hibrizilor și au urmărit extinderea lor în producție. Numărul acestora a crescut de la an la an. În anul 1962 aprecierea a fost unanimă în favoarea porumbului dublu hibrid. Introducerea în cultură a hibrizilor dubli de porumb este pe deplin justificată de rezultatele obținute în experiențele organizate în anii precedenți cît și de producțiile obținute de acei care i-au cultivat pe suprafețe mari în unitățile de producție. Astfel, în cîmpia din sudul țării, hibrizii dubli raionați după o încercare de doi pînă la șase ani au depășit producția vechiului soi cu 900—1330 kg boabe la hectar. G.A.S. Pietroiu, de pildă, cultivînd pe suprafețe mari hibrizi dubli de porumb a obținut an de an producții mari. În 1962, pe suprafața de 1725 ha, cultivată cu porumb hibrid, a obținut producția medie de 6200 kg boabe la hectar.

În cîmpia din Oltenia, hibrizii dubli experimentați în stațiuni și centre de stat pentru încercarea soiurilor, au depășit producția vechiului soi cu 1400 kg boabe la ha.

În cîmpia din vestul țării, unde porumbul găsește condiții foarte bune pentru vegetație, hibrizii dubli cultivați în cîmpurile experimentale au depășit producția soiurilor raionate cu 1600 kg la ha. Cultivînd în 1962 hibrizi dubli de porumb pe 19.000 ha gospodăriile de stat din trustul Arad au obținut producția medie de 3 760 kg boabe la ha. Merită subliniată producția obținută de G.A.S. Bulgăruș care pe 405 ha a obținut în medie 8 244 kg/boabe la ha., a gospodăriilor de stat Variaș și Grabăț și a gospodăriei colective Cărpiniș, care au confirmat că hibrizii de porumb au o mare capacitate de producție și că rezultatele obținute în cîmpurile experimentale pot fi realizate și pe suprafețe mari în condiții de producție.

În Dobrogea, hibrizii dubli de porumb cultivați în stațiunile experimentale și centrele pentru încercarea soiurilor, au arătat o capacitate de producție mai mare cu 1600 kg decît soiul raionat. Cultivatorii din regiunea Dobrogea s-au convins de superioritatea hibrizilor dubli de porumb încă din anul 1960 cînd i-au extins pe toată suprafața.

De asemenea, în experiențele organizate în Moldova, hibrizii dubli de porumb au depășit soiul raionat cu peste 2 600 kg boabe la ha.

Experiențele făcute și rezultatele obținute în producție, scot în evidență marea capacitate a hibrizilor de a valorifica elementele nutritive din sol. Capacitatea mare de producție a hibrizilor se evidențiază numai atunci cînd ei sînt cultivați în condiții agrotehnice superioare. Asigurînd un agrofond superior și executînd corect întregul complex de măsuri agrotehnice, hibrizii dubli de porumb s-au dovedit superiori în toate regiunile țării. Pentru aceasta în anul 1963 urmează să se producă întreaga cantitate de sămînță dublu-hibridă necesară însămînțărilor din anul 1964.

Procesul de ameliorare a porumbului este în plină desfășurare în țara noastră. Activitatea în această direcție va asigura agriculturii de la an la an hibrizi dubli de porumb tot mai valoroși. Principalele îmbunătățiri care se urmăresc la hibrizii noi, sînt creșterea capacității de producție, scurtarea perioadei de vegetație, rezistența la secetă și insolații, rezistența la boli și îmbunătățirea calității.

Pentru reducerea prețului de cost al seminței dublu-hibride, se urmărește folosirea liniilor androsterile și restauratoare de fertilitate, care duce la suprimarea lucrărilor de castrare. O sarcină importantă care revine amelioratorilor este crearea formelor extratimpurii și cu capacitate mare de producție pentru zonele nordice, care să înlocuiască populațiile și soiurile cu perioadă scurtă de vegetație.

Pot fi creați hibrizi de porumb superiori soiurilor și populațiilor nu numai din punct de vedere al producției, ci și din punct de vedere al rezistenței la temperaturi scăzute după însămînțare și la secetă.

Toate sectoarele de producție conduc la întărirea economică a gospodăriei colective

La G.A.C. din comuna Tinca, regiunea Crișana

În cadrul adunării generale ținute de curînd, colectiviștii din comuna Tinca, regiunea Crișana, au subliniat posibilitățile pe care le are gospodăria pentru sporirea continuă a producției vegetale și dezvoltarea creșterii animalelor. Dovadă stau realizările obținute anul trecut oglindite în darea de seamă prezentată de tov. Deak Ioan, președintele colectivei.

Cu tot timpul secetos, datorită aplicării întregului complex de reguli agrotehnice — arături adînci de toamnă, îngrășarea terenului, respectarea densității de plante la ha., folosirea semințelor de mare productivitate, executarea lucrărilor de întreținere în termen optim — colectiviștii din Tinca au obținut cîte 2.150 kg. grîu și 3.943 kg. porumb boabe, în medie, la hectar. La floarea-soarelui producția a fost mai mare decît în 1961 cu aproape 300 kg. la ha.

O atenție deosebită s-a acordat dezvoltării sectorului zootehnic care cuprinde 619 taurine, din care 224 vaci, aproape 1.000 oi și peste 300 porcine. Gospodăria are largi posibilități pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. De aceea numeroși colectiviști, printre care Deak Ștefan, Ioan Boroș și alții, au făcut prețioase propuneri.

Ținînd seama de așezarea gospodăriei în apropierea Crișului Negru, s-a făcut propunerea să se dezvolte grădina de legume irigată și să se treacă la creșterea păsărilor de apă.

Planul de producție pe 1963 prevede cifre mobilizatoare privind sporirea producției la hectar. După ce tov. Ioan Balazs, inginerul agronom al gospodăriei, a prezentat în fața adunării, proiectul de plan, numeroși colectiviști au luat cuvîntul subliniind că prevederile cuprinse pot fi îndeplinite și depășite. Pentru aceasta s-a accentuat că este necesar să se acorde o mai mare atenție întreținerii culturilor și îndeosebi executării pe toată suprafața a cel puțin 4 prașile pe rînd, în afară de prașilele mecanice și să se asigure densitatea optimă de plante recoltabile la ha. A reieșit că, cu sprijinul S.M.T.-ului Gheoroc, care deservește gospodăria de mai mulți ani, au fost create condiții pentru obținerea unor recolte sporite în acest an. Întreaga suprafață de teren ce se va însămînța în primăvară a fost arată adînc din toamnă și fertilizată în bună parte cu gunoi de grajd și alte îngrășăminte, s-a asigurat necesarul de sămînță din soiurile cele mai productive.

Pe baza propunerilor făcute de colectiviști și a posibilităților de care dispune gospodăria, s-a stabilit ca în acest an să se realizeze o producție medie de 2.200 kg. grîu, 4.000 kg. porumb boabe, 2.400 kg. orz, 2.200 kg. floarea-soarelui, 5.000 kg. cînepă pentru fuior la ha. Planul de producție prevede că gospodăria va valorifica anul acesta, pe bază de contract, cantități sporite față de anul trecut de cereale, carne, lapte și alte produse. Din valorificarea acestora se va realiza un venit bănesc de peste 3 milioane lei. Valoarea zilei-muncă va ajunge la aproape 40 de lei. Colectiviștii vor primi avansuri bănești lunare.

În vederea dezvoltării sectorului zootehnic, care va crește anul acesta cu peste 600 capete, s-a prevăzut o serie de măsuri pentru sporirea producției de furaje. În acest scop se va însămînța cu borceag, sfeclă și porumb pentru siloz suprafețe duble față de anul trecut, iar producțiile vor fi mai mari decît în 1962. Producția medie de lapte pe cap de vacă va fi de peste 2.200 litri de la un număr de 380 vaci. Vor fi îngrășate peste 500 de porcine și 80 de bovine.

Analizîndu-și posibilitățile și ținînd seama de propunerile făcute, colectiviștii au stabilit să dubleze suprafețele ce vor fi cultivate cu legume, să introducă pentru prima oară cultivarea în răsadnițe a castraveților timpurii. De asemenea, s-a prevăzut construirea unei sere de legume pe o suprafață de 300 m.p.

Nici sectorul avicol nu a fost neglijat. Gospodăria va crește în acest an aproape 6.000 păsări, din care aproape 2.000 de rațe și gîște.

După adunarea generală, în gospodărie s-a trecut la defalcarea sarcinilor de plan pe brigăzi și echipe astfel ca fiecare colectivist să cunoască în amănunt îndatoririle ce-i revin pentru realizarea integrală a planului de producție.

MINERVA VELNICIUC
corespondent

Dezvoltă sectorul avicol

Colectiviștii din regiunea București au început pregătirile pentru scoaterea primei serii de pui la incubatoare. Ei au asigurat adăposturi încălzite și au verificat și dezinfectat incubatoarele.

În acest an gospodăriile agricole colective din regiune au prevăzut să scoată și să crească 6 500 000 pui, boboci de rață și de gîscă, cu un milion și jumătate mai mult decît în anul precedent. Condițiile pentru atingerea acestui obiectiv au fost create încă de anul trecut, cînd în majoritatea gospodăriilor colective s-a reținut din matcă proprie păsări din rase productive și s-au dat în folosință aproape 900 de cotețe. Tot în 1962 a început construcția a 130 de noi adăposturi avicole cu o capacitate de 5 000—10 000 păsări fiecare. Din acestea 88 au și fost date în folosință, iar la celelalte lucrările sînt în stadiu avansat.

Colectiviștii care lucrează în acest sector își îmbogățesc cunoștințele la cele 680 cercuri zootehnice organizate în gospodăriile colective.

Perfecționarea rasei de oi țigăi

Specialiștii de la stațiunea experimentală zootehnică Rușețu au obținut rezultate bune în perfecționarea rasei de oi țigaie. Anul trecut de la o turmă de 1.200 ovine s-au realizat aici de la fiecare oaie cîte 4,8 kg lînă cu o lungime a șuviței de 12 cm, ceea ce reprezintă, după aprecierea specialiștilor, un record la această rasă.

Creșterea mieilor

Sfatul specialistului

După fătare, oile cu miei vor fi adunate în grupe ținîndu-se seama ca, pe cît este posibil, grupele să fie formate din miei de aceeași vîrstă. Cu cît mieii sînt mai tineri, cu atît grupele vor fi mai mici. Oile cu miei gemeni și cele cu miei slabi vor forma grupe separate. Astfel oile cu miei de 6—7 zile formează o grupă de 15—20 capete, după o săptămînă se fac grupe de 30—50 capete, iar după încă o săptămînă de 100—150 capete, astfel că la vîrsta de 4 săptămîni se fac turme de 200—300 capete mici. Mieii tineri trebuie păziți de vînturi reci, ploi, zăpadă, mai ales dacă sînt debili.

Pînă la vîrsta de 20—25 zile mielul se hrănește numai cu laptele mamei. De aceea trebuie ca în această perioadă oile mame să fie bine hrănite pentru a da lapte mult și astfel mieii să se dezvolte bine. După această vîrstă mieii vor fi obișnuiți și cu hrană uscată: fîn de lucernă, de trifoi, fîn de fîneață, sparcetă. În ocoale speciale prin gardurile cărora nu pot trece decît mieii se vor da concentrate: uruială de orz și ovăz, cîte 10—20 gr pe zi, cantitate ce se mărește treptat. O dată cu nutrețurile concentrate se va da și substanțe minerale: cretă sau făină de oase cîte 5 gr pe zi.

De la vîrsta de 4 săptămîni se dă mieilor circa 50 gr uruieli, cantitate care se va mări mereu astfel ca la 9—10 săptămîni să ajungă la 100—120 gr zilnic.

Oile cu miei se scot la pășune în apropierea oieriei atunci cînd pămîntul s-a uscat și încălzit.

Pe timpul pășunatului pe pășunile slabe, mieii vor primi fiecare un supliment de 100—150 gr concentrate pe zi, iar pe pășunile mai bune cîte 50 gr concentrate pe zi. Se evită ținerea mieilor pe pășuni umede deoarece se infectează cu paraziți (gălbează) și de asemenea nu vor fi ținuți pe pășunile afînate deoarece mieii mănîncă pămînt și mor.

Înțărcarea mieilor merinos și spancă nu se va face mai devreme de 3½—4 luni, a mieilor țigăi înainte de 3 luni, a mieilor karakul înainte de 3½ luni și a celor țurcană de 2 luni.

Cantități sporite de îngrășăminte chimice

Prin recuperarea unor reziduuri de fabricație, la uzina de produse sodice Govora se obțin lunar însemnate cantități de îngrășăminte. Colectivul acestei uzine a livrat anul trecut unităților agricole socialiste aproape 38.000 tone carbonat de calciu folosit pentru ameliorarea terenurilor podzolice.

Anul acesta, uzina de la Govora va livra cantități sporite de carbonat de calciu, atît unităților socialiste din regiunea Argeș, cît și celor din alte regiuni ale țării.

Printre unitățile agricole socialiste din regiunea Argeș cărora le-au fost expediate luna aceasta mari cantități de carbonat de calciu se numără și gospodăriile agricole colective din comunele Suseni, Rîca, Strîmbeni și Vitomirești.

Centrul școlar agricol nr. 2 din orașul Roman, regiunea Bacău, pregătește în fiecare an sute de elevi, — cadre de nădejde ale agriculturii noastre socialiste. În fotografie: inginera Viorica Neamțu explicînd elevilor, în cadrul unei ore de agricultură, caracteristicile spicelor de grîu.

Foto: C. BURSUC

ÎNVĂŢĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC DE MASĂ ÎN PLINĂ DESFĂŞURARE

Un conţinut corespunzător — grija noastră permanentă

În raionul nostru, în funcţie de specificul lor, la cele 27 gospodării colective, s-au organizat 71 cercuri ale învăţămîntului agrozootehnic de 3 ani, din care 34 pentru cultura plantelor de cîmp, 22 pentru creşterea animalelor, 10 de legumicultură şi 5 de pomicultură. La aceste cercuri au fost cuprinşi 2.550 colectivişti, iar pentru predarea lecţiilor au fost recrutaţi 32 de ingineri, 7 medici veterinari, 15 profesori şi 2 tehnicieni.

În faţa consiliului agricol raional, o preocupare deosebită o formează asigurarea unui conţinut corespunzător al lecţiilor. De aceea în consfătuirile cu lectorii s-a insistat ca să se stabilească tematici în mod diferenţiat, iar lecţiile să fie întocmite în funcţie de condiţiile specifice, de nevoile producţiei şi de preocupările colectiviştilor.

De asemenea, se urmăreşte ca lecţiile predate să fie însoţite de planşe, schiţe, mulaje, diafilme şi în unele cazuri de filme documentare. Aceste probleme au fost pe larg dezbătute cu ocazia analizei desfăşurării învăţămîntului agrozootehnic care a avut loc în luna decembrie. O mare importanţă a fost acordată loturilor demonstrative şi caselor laborator. În toamna anului 1962 s-au organizat loturi demonstrative la cultura griului în fiecare gospodărie colectivă urmînd a se organiza şi la cultura porumbului, în zootehnie ş.a.

Desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă scoate în evidenţă preocupări rodnice. De exemplu, la gospodăria colectivă din comuna Lăţunaş, care are terenuri în pantă, unde pe lîngă cultura cerealelor se dezvoltă pomicultura, s-au organizat două cercuri, unul la cultura plantelor de cîmp cu 40 de cursanţi şi unul la pomicultură cu 30 de cursanţi. Lector la ambele cercuri, este inginerul gospodăriei, tov. Dicianu Ioan. La ambele cercuri frecvenţa este bună. Cursanţilor li s-au asigurat condiţii optime pentru participare, au primit din timp manuale, caiete şi rechizite, sala unde se predă este încălzită şi luminată. Lectorul a stabilit tematica şi a întocmit lecţiile în funcţie de specificul gospodăriei şi a sarcinilor ce revin acesteia. Lecţiile sînt însoţite de planşe, grafice, demonstraţii practice şi de filme. Au fost prezentate în faţa cursanţilor filme legate de lecţiile predate ca: „Livezi şi vii bogate pe terenuri erodate", „Lucrări de combatere a eroziunii" şi altele.

De exemplu, la lecţia a X-a, intitulată „Solurile din gospodăria colectivă", ţinută în luna decembrie, lectorul pe lîngă folosirea graficelor şi desenelor executate pe cele două table, a trecut în cîmpul gospodăriei unde a explicat cursanţilor tipurile de sol din gospodărie, modul de formare a solului respectiv şi lucrările ce trebuie aplicate pe fiecare tip de sol în parte, explicînd şi la lotul demonstrativ lucrările aplicate pentru combaterea eroziunii. De asemenea, la cercul de pomicultură, s-a trecut în cîmp la executarea pichetajului, urmînd ca pe măsura predării lecţiilor să fie efectuate şi alte lucrări practice legate de lecţii şi nevoile gospodăriei.

La gospodăria colectivă din comuna Ciclova Romînă, situată în apropierea oraşului Oraviţa, cu condiţii favorabile pentru creşterea animalelor, funcţionează pe lîngă cercul de cultura plantelor de cîmp şi un cerc de creştere a animalelor cu 30 de cursanţi. Aici a obţinut bune rezultate tov. Lungu Elena, medic veterinar, lector la cercul de creştere a animalelor. Lecţiile planificate sînt ţinute la zi, exemplificate cu realizări din gospodărie şi din raion, frecvenţa este bună. Felul de predare este atrăgător, fiecare lecţie începe cu discuţii asupra principalelor probleme din lecţia anterioară, făcîndu-se astfel legătura cu lecţia programată, şi se încheie, conform programului, cu discuţii. Lecţiile sînt însoţite de material didactic ca planşe, aparatură diferită şi demonstraţii practice. Astfel, împreună cu cursanţii s-a întocmit un program de grajd pentru speciile existente, discutîndu-se fiecare punct în parte şi necesitatea aplicării lui. S-a procedat la lotizarea animalelor, în funcţie de producţie şi greutate, la individualizarea lor etc. Lectorul a organizat şi o demonstraţie privind mulsul raţional, explicînd şi insistînd asupra necesităţii masajului şi importanţei lui, demonstrînd pe loc că în urma masajului aplicat la 10 vaci, după mulgerea urmată de masaj s-a obţinut un plus de 1,2 litri lapte.

În cadrul raionului mai putem cita şi alţi lectori care au lecţiile predate la zi, frecvenţa bună, cum ar fi: ing. Lidia Cristoi la gospodăria colectivă din Vrăniuţ, ing. Bogdan Petcov la gospodăria colectivă din Iam, ing. Emil Polgar, gospodăria colectivă din Vărădia la cercul de cultură a plantelor de cîmp, ing. Pavel Bălănescu, la gospodăria colectivă din Vrani, medicul veterinar Petru Novac, la gospodăria colectivă din Ciuchici la cercurile de creştere a animalelor, ing. Dumitru Chicosu, la cercul de legumicultură din gospodăria colectivă Comorîşte, profesorul Boris Josu la cercul de pomicultură din gospodăria colectivă Ticvaniul Mare şi alţii.

Consiliul agricol raional şi-a propus să analizeze lunar în faţa preşedinţilor de sfaturi comunale, de gospodării colective, a secretarilor de organizaţii de bază şi a lectorilor, modul cum se desfăşoară învăţămîntul agrozootehnic de masă şi a format patru colective care au controlat şi vor controla în continuare desfăşurarea acestuia.

Ing. ADAM RĂCHITOVAN
preşedintele consiliului agricol raional Oraviţa

La cercul zootehnic de la gospodăria colectivă din Sînpetru, regiunea Braşov, participă cu regularitate toţi colectiviştii cursanţi. Iată un aspect de la predarea unei lecţii. Lector, inginerul Mircea Streja.

Toate cercurile la zi

În cele mai multe cercuri ale învăţămîntului agrozootehnic de masă din cadrul gospodăriilor colective din raionul Rîmnicu Sărat, pînă zilele acestea s-a ajuns la lecţiile 15-18. Asemenea exemple pot fi date din cercurile care funcţionează la gospodăriile colective din Mihălceani, Pardoşi, Boldu, Măcrina, Ghergheasa, Obidiţi, Bogza şi altele. De aici se poate trage concluzia că conducerile gospodăriilor colective arătate precum şi lectorii care predau la cercurile respective, dau atenţia cuvenită bunei organizări şi desfăşurări a învăţămîntului agrozootehnic de masă. În gospodăria agricolă colectivă din comuna Mihălceni, de pildă, funcţionează două cercuri unul agrotehnic şi altul zootehnic. Lectori ai cercurilor sînt ing. zootehnic Ilie Pădineanu şi tehnicianul agronom Ion Constantin. Pînă la jumătatea acestei luni lectorul cercului zootehnic a predat 18 lecţii iar cel al cercului agrotehnic 17. De fiecare dată, atunci cînd predau lecţii, cei doi lectori le vorbesc cursanţilor pe înţelesul acestora, îmbogăţesc lecţiile cu exemple concrete din munca gospodăriei colective. Multă grijă acordă lectorii Pădineanu şi Constantin şi demonstraţiilor practice pe care le fac cu divers material didactic sau la locul de muncă al colectiviştilor. Toate acestea fac ca prezenţa colectiviştilor la cursuri să fie, de fiecare dată, bună.

— Conducerea colectivei noastre, toţi cursanţii, spunea tov. Ion Mihalache, preşedintele gospodăriei de aci, se declară mulţumiţi de felul în care se desfăşoară învăţămîntul agrozootehnic de masă. Din lecţiile predate pînă acum, cu toţii am învăţat multe lucruri folositoare, atît nouă cît şi gospodăriei colective, în obţinerea de recolte bogate la hectar şi în dezvoltarea şi întărirea sectorului zootehnic.

Un bun exemplu în ce priveşte ţinerea cu regularitate a lecţiilor, a predării acestora în strînsă legătură cu munca colectiviştilor, dă şi lectorul Ion Şerban, inginer agronom la gospodăria colectivă din comuna Pardoşi. De asemenea, inginera Jeana Nereuţă, lectora cercului agrotehnic de la gospodăria colectivă din Dărîmaţi, şi alţii.

În raionul Rîmnicu Sărat sînt însă şi cercuri care au rezultate mai puţin bune în organizare şi desfăşurare. Aşa stau lucrurile, bunăoară, la cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă din Coţatcu (lector Niculae Popescu, tehnician agronom la S.M.T. Sihlea) care a ajuns abia la lecţia a V-a.

— Vinovat însă de această situaţie, ne-a spus tov. ing. Oleg Nereuţă, vicepreşedinte al consiliului agricol raional, nu-i lectorul cercului, ci conducerea gospodăriei colective, care dovedeşte dezinteres faţă de învăţămîntul agrozootehnic de masă. Şi aceasta constă în faptul că nu face o bună mobilizare pentru ca toţi cei 50 de colectivişti înscrişi să participe cu regularitate la cursuri. Astfel, de multe ori atunci cînd lectorul se prezintă în ziua fixată pentru a preda lecţia respectivă, în sala de cursuri sînt prezenţi doar cîţiva colectivişti. Iată de ce, lectorul e obligat să amîne mereu ţinerea lecţiilor...

În urmă cu predarea lecţiilor mai sînt şi cercurile viticole la colectiva din Timboieşti (lector tehn. agronom Sava Lipa), cel agrotehnic de la Dumitreşti (lector tehn. agronom Simion Apostol) şi altele.

În zilele următoare, conducerile gospodăriilor agricole colective, unde cercurile sînt în urmă cu predarea lecţiilor precum şi lectorii acestora, trebuie să dea toată atenţia bunei organizări şi desfăşurări a învăţămîntului agrozootehnic. Pe prim plan va trebui să stea mobilizarea la cursuri a tuturor colectiviştilor înscrişi.

GH. BACIU

Şi mecanizatorii învaţă

Dimineaţa, orele 9. La atelierul mecanic al S.M.T.-ului Lehliu, regiunea Bucureşti, mecanicii şi unii şefi de brigadă şi tractorişti continuă lucrările de reparaţii. Prin munca bine organizată s-a reuşit ca reparaţia la cea mai mare parte a tractoarelor şi maşinilor agricole planificate să fie terminată. Inginerul mecanic şef Mihai Băleanu, subliniază că în fruntea întrecerii socialiste au fost, de obicei, comuniştii — mecanicii Marin Găbudean, Alex. Pîrvu, Constantin Furtună, Ion Vasile şi alţii. Acum au mai rămas de reparat doar cîteva tractoare din cele 128 prevăzute. De asemenea, au fost reparate toate semănătorile de păioase şi porumb, toate cultivatoarele şi grapele-discuri, sapele rotative etc.

Întrucît în atelier nu se văd decît cîţiva tractorişti — şi aceştia numai la unele posturi specializate, pompe de injecţie, linia de arbore, rodaj — îl întreb pe tov. inginer Băleanu dacă ceilalţi sînt cumva repartizaţi în atelierele anexe pentru maşini agricole.

— Nu, mă lămureşte dînsul. Sînt la lecţii. În staţiune funcţionează 3 cercuri de învăţămînt agrotehnic de masă. La primul sînt încadraţi 32 de tractorişti care au absolvit şcoala profesională, la al doilea şi al treilea cîte 62 de mecanizatori. În cadrul primului cerc se ţin numai 13 lecţii, dat fiind cunoştinţele avansate ale cursanţilor.

Lectorii—tov. ing. Gh. Şerban, directorul S.M.T.-ului, tov. ing. mecanic şef Mihai Băleanu, tov. ing. mecanic Gh. Pristanu şi alţi 6 tovarăşi îşi pregătesc lecţiile cu conştiinciozitate. Cercetez caietul de conspecte al tov. ing. Băleanu şi observ minuţiozitatea cu care şi-a pregătit lecţiile.

Am asistat la una din lecţiile predate de tov. ing. Gh. Şerban. Toţi mecanizatorii aveau creioane, caiete, manuale, ascultau cu atenţie expunerea şi notau cu grijă cele înţelese.

După lecţie l-am rugat pe lector să-mi indice cîţiva dintre fruntaşii la învăţătură.

— Sînt mulţi. Totuşi se evidenţiază în mod deosebit prin pregătirea şi răspunsurile date la seminarii şefii de brigadă Dumitru Tîndăveanu şi Nic. Oneică, tractoriştii Alex. Filip şi Ilie Vlasopol.

...Mecanizatorii învaţă pe îndelete. Utilajul cu care vor munci în campania de primăvară este aproape reparat.

AL. RAICU

Din primul an — rezultate bune

Gospodăria agricolă colectivă din Domneşti, regiunea Argeş, este situată într-o zonă favorabilă dezvoltării pomiculturii şi creşterii animalelor. De fapt, acestea constituie totodată şi cele două ramuri de bază ale gospodăriei. Faţă de aceste condiţii, noi am organizat două cercuri în cadrul gospodăriei: unul pentru pomicultură şi altul pentru creşterea animalelor. Tematica celor două cercuri a fost axată pe manualele primite pentru cele două specialităţi — pomicultură şi creşterea animalelor — la care s-au mai adăugat lecţii specifice condiţiilor noastre ca, de exemplu: cultura plantelor furajere printre pomi, cultura cartofilor printre pomi etc.

La toate cele 14 lecţii ţinute la cercul de pomicultură, am vorbit cursanţilor şi despre felul cum se aplică în gospodăria noastră aceste învăţăminte sau cum se vor aplica în viitor. Astfel, în discuţiile de la lecţia „Organizarea şi retribuirea muncii în cultura pomilor" s-au ridicat multe probleme de organizare a brigăzilor (mărime, planul de producţie al acestora, rolul echipelor şi al şefilor de echipe etc), aceasta deoarece la noi brigăzile erau prea mari, iar echipele nu toate şi-au desfăşurat satisfăcător munca.

La lecţia cu privire la problemele dezvoltării pomiculturii, am subliniat sarcinile izvorîte din Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., am prezentat situaţia sectorului pomicol în gospodăria noastră, ce aveam de făcut pentru toamna anului 1962 şi ce avem pentru anul 1963 şi dezvoltarea pomiculturii în perspectivă.

Gospodăria noastră, din cele peste 1.100 hectare teren agricol, poseda în anul trecut — deci la înfiinţare — 170 hectare livadă pe rod (dar care 90 la sută era formată din pruni şi aceştia din soluri inferioare) şi 200 hectare livadă tînără înfiinţată în 1960. In toamna anului 1962 noi am plantat 22 hectare cu meri şi peri, iar în cursul acestui an vom mai planta încă 90 de hectare tot cu meri şi peri. Împreună cu cursanţii am dezbătut pe larg importanţa plantării pomilor pentru gospodăria noastră, unde şi cum trebuie să plantăm aceşti pomi.

În cadrul lecţiei privind dezvoltarea multilaterală şi intensivă a producţiei, cursanţii au ridicat diferite probleme, printre care şi aceea a plantării căpşunilor în plantaţia tînără de meri. Analizîndu-se temeinic aceste discuţii de la cursuri, s-a stabilit ca în acest an să plantăm 10 hectare cu căpşuni printre meri.

În cadrul cercului de creştere a animalelor, s-au analizat rezultatele obţinute de gospodărie în anul 1962 şi s-au dezbătut pe larg sarcinile ce revin gospodăriei pentru mărirea numărului de animale, precum şi îngrijitorilor pentru creşterea producţiei de la animale.

Pentru a face tot mai atractive lecţiile, pentru a da posibilitate cursanţilor să înţeleagă mai bine noţiunile predate, se folosesc la cercul de creştere a animalelor, mulaje şi planşe, iar la cercul de pomicultură diafilmele, care sînt mult apreciate de cursanţi. Pentru cercul de pomicultură am procurat încă din toamnă o parte din materialul necesar pe care nu-l putem găsi acum. Astfel, la lecţia ce trebuie să ştim despre frunzele pomilor, predată nu de mult, am prezentat cursanţilor frunzele tuturor speciilor de pomi.

De asemenea, folosesc materialul din ramurile roditoare ale pomilor, rădăcini etc.

Datorită felului atractiv cum s-au desfăşurat lecţiile, sînt mulţi cursanţi care nu au nici o absenţă de la deschiderea cursurilor şi pînă în prezent. Aş vrea să mai menţionez şi faptul că lecţiile se ţin cu regularitate, în zilele fixate de comun acord cu cursanţii, şi, datorită acestui fapt, nu mai este nevoie să se facă mobilizarea lor.

Gospodăria colectivă din Domneşti este tînără, iar în anii trecuţi nu au fost organizate cursuri în comună. Cu toate acestea, participarea la cursuri este bună, iar discuţiile purtate scot în evidenţă importanţa deosebită pe care o acordă colectiviştii învăţămîntului agrozootehnic de masă.

Ing. EMIL LEMNARU
de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Domneşti, regiunea Argeş

„Iau parte de fiecare dată la lecţii"

Sînt unul dintre cursanţii cercului pomicol din cadrul învăţămîntului agrozootehnic de masă cu durata de trei ani. M-am înscris la acest cerc fiindcă-mi place să lucrez în pomicultură. Pînă acum am participat la toate lecţiile ţinute de tov. Aurelia Baicu, lectora cercului pomicol. Printre lecţiile care ne-au fost predate pînă acum sînt şi: „Organizarea şi retribuirea muncii în cultura pomilor", „Despre mugurii pomilor", „Despre rădăcina şi tulpina pomului" şi altele. Eu unul pot spune că am învăţat foarte multe lucruri despre felul cum trebuie lucrat în pomicultură. Acum îmi este clar cum trebuie făcut pichetatul pomilor, aşezarea tutorilor, fasonarea rădăcinilor, plantatul şi încă multe altele. Sînt sigur că şi la lecţiile viitoare voi avea de învăţat lucruri tot aşa de folositoare care mă vor ajuta să lucrez cît mai bine în livada de pomi a gospodăriei noastre colective, care în acest an se va mări cu încă 100 de hectare.

Iată de ce eu voi participa cu regularitate şi de acum încolo la toate lecţiile care se vor ţine la cercul nostru pomicol.

ARCADIE BÎNDIU
colectivist din comuna Arborea, raionul Rădăuţi

Despre lectori, lecţii, cercuri

În gospodăriile colective din raionul Bacău, pînă la mijlocul lunii ianuarie cele mai bune cercuri de învăţămînt agrozootehnic de masă ajunseseră la lecţia a 17-a. Printre acestea trebuie amintite cercurile agrotehnice de la gospodăriile colective din Prăjeşti, Mărăşti şi Odobeşti. Ba mai mult — două dintre cercurile agricole înfiinţate în comuna Iteşti ajunseseră la lecţia a 18-a (lector ing. Artur Caiserliu) şi la lecţia a 19-a (lector profesor D. Apostol). Marea majoritate a cercurilor, peste 100, ajunseseră în medie la lecţia 12—13. Desigur, aceste rezultate ne arată că există o bună preocupare în rîndul majorităţii lectorilor pentru ca lecţiile să se ţină la timp, să cuprindă probleme care răspund integral preocupărilor colectiviştilor. Deoarece am avut prilejul să discut, despre munca şi realizările lor, cu mai mulţi lectori fruntaşi voi consemna în primul rînd aspectele cele mai importante care s-au detaşat în aceste discuţii.

Inginerul Constantin Bordei, de la gospodăria colectivă din Hemeiuş, conduce un cerc legumicol la care sînt înscrişi 54 de colectivişti. (Printre aceştia 26 sînt femei şi 17 tineri). Frecvenţa la lecţii — pînă acum a predat 16 — este foarte bună (cel mult 2—3 absenţi) deoarece colectiviştii sînt însetaţi să înveţe. Şi au încă multe lucruri de învăţat. Bunăoară, în problemele culturilor timpurii. Anul trecut colectiva a avut doar o suprafaţă de 400 m.p. răsadniţe. Acum aceasta a crescut la 5 000 m.p. La fel suprafaţa de grădină s-a mărit cu 30 de hectare, ajungînd la 70 de hectare. Anul acesta este şi primul în care colectiviştii şi-au propus să ducă pe piaţa oraşului Bacău legume timpurii.

Faţă de această situaţie, tematica cercului a fost orientată să răspundă cît mai bine nevoilor colectiviştilor. O parte din lecţii au cuprins probleme de organizare a sectorului legumicol (normarea, organizarea pe brigăzi, echipe, retribuţia suplimentară etc). Alte lecţii au cuprins principalele lucrări ce se fac în răsadniţe. Lectorul a făcut pînă acum cu „elevii" săi şi unele lucrări practice: cum se apreciază calitatea gunoiului necesar la răsadniţe, cum trebuie corect depozitat, cum se dezinfectează rama şi tocurile răsadniţelor, cum se păstrează seminţele etc.

La predarea lecţiilor, inginerul Bordei a dat numeroase exemple din gospodărie. El a arătat printre altele că dacă în 1960 s-a obţinut o producţie medie de numai 15 000 kg roşii la hectar, în anul trecut datorită alegerii unui teren bun, efectuării ogorului de toamnă, mraniţei puse la cuib, s-a obţinut 31 000 kg roşii la ha.

Discuţii interesante s-au purtat şi în legătură cu combaterea dăunătorilor. În anul 1961, de exemplu, varza a fost atacată de pureci. Pentru că nu s-au luat măsuri din vreme, o mare cantitate a fost depreciată. În anul trecut, colectiviştii nu au mai repetat această greşeală. La lecţii, colectiviştii au discutat despre rentabilitatea acestui sector (cu cîştigul obţinut în primul an de la grădină, colectiva a cumpărat un camion), despre construcţia unei sere de 500 m.p., pe care o vor realiza chiar în acest an, despre lucrările ce mai sînt necesare pentru irigarea a 42 de hectare. Ei au mai pus lectorului numeroase întrebări despre efectuarea repicatului, lucrare care nu s-a mai făcut în gospodărie, despre agrotehnica unor culturi noi, despre prevenirea brumelor sau aplicarea îngrăşămintelor chimice în mod fazial.

Inginerul Bordei se ocupă însă, indirect, şi de cele două cercuri agrotehnice, care mai funcţionează în colectivă. Astfel, el face o preseminarizare cu cei doi profesori care predau la aceste cercuri, alcătuieşte împreună cu ei planul de conspecte şi le dă toate lămuririle necesare.

La gospodăria colectivă din Săuceşti, care se află în întrecere cu cea din Hemeiuş, cercul legumicol este condus de ing. Vasile Munteanu. Şi aici există un interes viu pentru lecţii. Şi nu-i de mirare. Suprafaţa răsadniţelor a crescut de aproape 7 ori, cea de grădină de la 40 hectare la 90 de hectare. O parte din lecţii au fost consacrate tehnicii culturii forţate şi mai ales plantelor care au fost cultivate. S-au făcut şi lucrări practice cu majoritatea cursanţilor: săpat şi pregătit răsadniţele, cărat gunoiul, pregătit pămîntul.

Inginerului Jean Pascal, lector la cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă din Buhoci, cursanţii i-au pus numeroase întrebări cu privire la perspectivele de dezvoltare ale tinerei lor gospodării, ce ramuri de producţie vor fi extinse, care este rentabilitatea lor, cum anume vor fi folosite terenurile în pantă şi cu o slabă fertilitate, ce tipuri de sol are gospodăria şi multe altele privind organizarea şi normarea muncii.

Cercurile zootehnice cu excepţia celor de la gospodăriile colective din comunele N. Bălcescu şi Răcăciuni care au ţinut pînă de curînd cîte 16 lecţii, şi ale celor din Negri şi Cleja care au rezultate destul de apropiate, sînt inexplicabil mai puţin înaintate. O slabă frecvenţă a cursanţilor se constată la cele din Rădeni şi Luizi Călugăra. Foarte în urmă sînt lectorii dr. veterinar Vasile Ciobanu de la Buhoci şi dr. veterinar Victor Calancea de la Iteşti.

Un ritm de predare mai viu trebuie să adopte şi lectorii cercurilor legumicole de la Bereşti-Bistriţa ca şi lectorii cercurilor agrotehnice de la gospodăriile colective din Obîrşia (ing. Dan Nedelescu), Parincea (prof. V. Vescan), Mileşti (ing. Maria Chisacov) Năneşti (ing. Gh. Popescu), Răcătău (ing. Cornel Băjenaru şi Adriana Paraschiv), Rădeni (Ion Pădură), pentru a ajunge cu lecţiile la zi. Ei trebuie să primească un sprijin corespunzător şi din partea consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective, cărora nu le poate fi indiferentă actuala situaţie.

Exceptînd aceste puţine exemple, în gospodăriile colective din raionul Bacău, învăţămîntul agrozootehnic de masă de 3 ani se desfăşoară cu bune rezultate, fiind de un real folos celor peste 7 700 de cursanţi.

LUCIAN CURSARU

Cursanţii cercului zootehnic de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Sălsig, raionul Cehu-Silvaniei, ascultă explicaţiile lectorului Avram Crişan, inginer zootehnic

Şi pentru ceilalţi colectivişti

Un număr de 128 de membri ai gospodăriei agricole colective din satul Cîrpa, raionul Caransebeş, sînt înscrişi la învăţămîntul agrozootehnic de masă. Consiliul de conducere al gospodăriei are însă în centrul atenţiei sale şi pe ceilalţi colectivişti, pentru care, din două în două săptămîni sînt organizate la căminul cultural conferinţe pe diferite teme. De cele mai multe ori, aceste conferinţe sînt întocmite şi prezentate de inginerul agronom al gospodăriei, Petru Brebenaru. Nu de mult, el a vorbit în faţa a peste 60 de oameni adunaţi în sala căminului cultural despre „Organizarea muncii în gospodăria agricolă colectivă". Expunerea a fost atent ascultată, cu atît mai mult cu cît vorbitorul a arătat şi unele exemple concrete luate din gospodăria colectivă. Despre felul cum se preocupă de organizarea acestor cicluri de conferinţe, tov. Brebenaru ne-a spus:

— Urmărim în primul rînd ca aceste conferinţe să trateze teme care interesează pe colectiviştii noştri. În privinţa materialului, o parte îl luăm din manualele pe care le avem pentru învăţămîntul agrozootehnic, altele din experienţa obţinută de gospodăria noastră colectivă.

În perioada următoare, la căminul cultural vor fi organizate noi asemenea conferinţe. Avînd în vedere că anul acesta în gospodărie va fi înfiinţat pentru prima dată un sector legumicol se va organiza ţinerea unei conferinţe pe această temă. De asemenea, se va explica colectiviştilor de ce a fost ales locul numit Petroşneni pentru grădina de legume, ce venituri se vor realiza de pe cele 15 hectare rezervate grădinii de legume etc. În conferinţele pe care le va ţine se va referi şi la sarcinile care revin colectiviştilor în această direcţie.

În planul inginerului agronom, este inclusă, de asemenea, şi o altă temă importantă: „Cum trebuie îngrijiţi pomii fructiferi pentru a obţine recolte bogate". Aceasta mai ales, că gospodăria are un sector pomicol în plină dezvoltare.

Trebuie spus că, de fiecare dată cînd se ţine o nouă conferinţă, la căminul cultural vin numeroşi colectivişti pentru a o audia.

N. PÎRVU
corespondent

Recomandările secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii cu privire la cultura porumbului în anul 1963

Porumbul, alături de grîu, este una din cele mai valoroase plante de cultură din țara noastră. Prin numeroasele calități nutritive, porumbul constituie furajul de bază pentru creșterea animalelor și o materie primă importantă pentru industria alimentară.

Datorită condițiilor favorabile de cultură din țara noastră și a multiplelor sale întrebuințări, cultura porumbului a fost extinsă mereu. Totodată, ca urmare a transformării socialiste a agriculturii, înzestrării ei cu tractoare și mașini agricole, a aplicării pe scară largă a cuceririlor științei, producția de porumb la hectar a sporit simțitor.

In anul trecut, deși condițiile climaterice n-au fost dintre cele mai prielnice, prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare au fost învinse în mare măsură efectele secetei și, ca urmare, numeroase gospodării de stat și colective au obținut recolte mari de porumb. Astfel, gospodăriile colective Cărpiniș, Uivar, Grabăț, Comloșu-Mare din regiunea Banat au realizat producții medii cuprinse între 5.100 și 5.400 kg la hectar pe suprafețe de 300—600 ha. Chiar și în regiunile puternic atinse de secetă, prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, recolta de porumb a fost bună. Gospodăria colectivă Fîntînele, regiunea Dobrogea, a realizat cîte 5.050 kg porumb la hectar, iar gospodăria colectivă Vlădeni, regiunea București — cîte 4.050 kg la hectar pe 512 hectare. In regiunea Oltenia, G.A.C. Negoiu a realizat pe o suprafață de 265 ha o producție medie de 5.150 kg la hectar, iar pe 455 ha cîte 4.777 kg la hectar.

Realizări însemnate au obținut gospodăriile de stat. Astfel, un număr de 70 gospodării de stat pe o suprafață de 30.000 ha au obținut o producție medie de peste 4.000 kg la hectar, iar 150 gospodării pe o suprafață de 63.700 ha au realizat între 3.000 și 4.000 kg în medie la hectar. Gospodăria de stat Bulgăruș, regiunea Banat, a recoltat în medie la hectar cîte 8.244 kg porumb boabe pe întreaga suprafață cultivată de 405 ha, iar G.A.S. Șandra cîte 5.400 kg pe 877 ha.

Așa cum se arată în expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința solemnă a Marii Adunări Naționale, cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a proclamării R. P. Romîne, în primăvara acestui an va trebui să se însămînțeze o suprafață cu porumb de circa 4 milioane hectare ; cultura porumbului se va extinde în toate zonele favorabile și în special în lunca Dunării, unde pe terenuri neirigate se pot obține producții mari la hectar. Gospodăriile de stat au ca sarcină să sporească în primăvară suprafața cultivată cu porumb pentru boabe la 500.000 hectare. Există condiții din cele mai bune pentru realizarea acestor importante sarcini. Acum, întreaga agricultură fiind colectivizată, țărănimea noastră, lucrînd pămîntul în mari gospodării socialiste, are posibilitatea să aplice întregul complex de măsuri agrotehnice. Cadrele de specialiști din gospodăriile colective și gospodăriile de stat, avînd o anumită vechime în muncă, cunosc mai bine condițiile climatice și caracteristicile solului, au cîștigat experiență în organizarea muncii și pot să folosească mai rațional mijloacele tehnice și materialele puse de stat la îndemîna agriculturii.

In zilele de 15, 16 și 17 ianuarie a avut loc la București ședința Secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii cu privire la cultura porumbului, la care au participat, pe lîngă membrii secției, și oameni de știință din institutele de cercetări și învățămînt, cercetători din stațiunile experimentale, cadre de conducere și ingineri agronomi din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective mai ales din zonele unde porumbul are o pondere mare în structura culturilor. Cu acest prilej s-a discutat despre realizările obținute în cultura porumbului și rezervele mari care există pentru sporirea recoltelor la hectar la această valoroasă cultură. Referatele prezentate de către tov. Nicolae Giosan, directorul Institutului central de cercetări agricole, Triță Fănică, director general adjunct al Trustului central Gostat, Desideriu Torje, președintele Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor, precum și cuvîntul numeroșilor participanți la discuții au scos la iveală rezervele mari de sporire a producției de porumb prin extinderea în cultură a celor mai valoroși hibrizi dubli și prin aplicarea metodelor dovedite ca cele mai eficace de lucru a solului, folosirea îngrășămintelor, combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor, precum și prin extinderea culturii irigate a porumbului. Ținînd seama de acestea se fac următoarele recomandări pentru producția de porumb în 1963 :

Extinderea în cultură a hibrizilor dubli de porumb

Producția de porumb poate spori simțitor prin extinderea în cultură a celor mai valoroși hibrizi dubli. Rezultatele cercetărilor întreprinse în stațiunile experimentale și centrele de încercare și omologare a soiurilor, precum și producțiile obținute în unitățile agricole socialiste din toate zonele pedoclimatice din țară au demonstrat superioritatea hibrizilor dubli de porumb față de soiurile locale. In perioada anilor 1957—1962, în rețeaua stațiunilor experimentale ale Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice, hibrizii dubli de porumb au depășit producția soiurilor locale în medie cu 53 la sută. Cei mai valoroși hibrizi dubli s-au dovedit constanți în producție, menținîndu-și superioritatea atît în anii favorabili cît și în anii secetoși. Ei sînt rezistenți la boli, secetă și cădere. Prezentînd o mare uniformitate a plantelor și a inserției știuleților, permit mecanizarea lucrărilor de întreținere și recoltare. Hibrizii dubli sînt valoroși și datorită conținutului lor ridicat de proteină, amidon, grăsimi și alte elemente nutritive.

Faptul că în perioada anilor 1957—1962 s-au experimentat un mare număr de hibrizi dubli autohtoni și străini, în condiții diferite de climă și sol, a permis să se îmbunătățească an de an sortimentul lor și să se reducă numărul hibrizilor recomandați pentru producție. Pe baza verificării timp de mai mulți ani în condiții de experiență și producție s-au stabilit cei mai valoroși hibrizi de porumb care se recomandă pentru fiecare zonă naturală după cum urmează.

În cîmpia din sudul țării și Dobrogea se recomandă hibrizii dubli semitardivi și tardivi 311, 405 și 409. Pentru unitățile agricole socialiste care cultivă suprafețe însemnate de grîu după porumb se recomandă și hibrizii dubli 206 și 208 mai timpurii, care ajungînd la maturitate mai devreme, permit pregătirea terenului în bune condiții și semănatul la timp al cerealelor de toamnă. In raioanele mai secetoase din această zonă au dat rezultate satisfăcătoare hibrizii sortoliniari 196, 213 și 222.

Pentru cîmpia din vestul țării se recomandă hibrizii dubli : 306, 311, 405 și 409.

În platoul Transilvaniei, cele mai bune rezultate se obțin cu hibrizii dubli : 103, 203 și 208.

În zonele de stepă și silvostepă ale Moldovei se recomandă hibrizii dubli 103, 203 și 206.

Pentru zona dealurilor subcarpatice din întreaga țară se recomandă hibrizii dubli timpurii și semitimpurii : 101, 103, 108, 203 și 206, iar **în zonele premontane** — soiurile Suceava I, Galben timpuriu și alte soiuri cu perioadă de vegetație scurtă.

Folosirea hibrizilor dubli de porumb în cadrul fiecărei regiuni și unități în parte trebuie să se facă după o analiză temeinică a condițiilor pedoclimatice și a rezultatelor de producție obținute în anii anteriori în unitatea respectivă. Se recomandă ca fiecare gospodărie de stat sau gospodărie colectivă să cultive doi, trei hibrizi, dintre care unul să aibă perioada de vegetație mai scurtă pentru a se putea eșalona mai bine lucrările de întreținere și a se asigura eliberarea la timp a suprafețelor ce urmează a fi semănate cu grîu de toamnă.

Consiliile agricole regionale și raionale și trusturile G.A.S. vor trebui să ia măsuri din timp pentru aprovizionarea gospodăriilor agricole de stat cu semințe din hibrizii dubli generația I pentru toată suprafața ce se va cultiva cu porumb pentru boabe, și a gospodăriilor colective cu sămînță din hibrizii dubli generația I și a II-a, urmînd ca diferența să fie acoperită cu semințe din soiurile cele mai valoroase.

Incă de pe acum, fiecare unitate agricolă să transporte semințele necesare, să le păstreze în condiții corespunzătoare de înmagazinare iar sămînța provenită din producție proprie să fie condiționată din timp, să i se verifice valoarea germinativă și în funcție de aceasta să se stabilească norma de însămînțare.

★

În mod obișnuit porumbul se cultivă după cereale păioase. Rezultatele experimentale din ultimii ani au demonstrat că porumbul se poate cultiva după el însuși sau alte prășitoare mai mulți ani în șir, fără ca producția să se micșoreze, cu condiția ca să se ia măsuri de fertilizare a terenului, de efectuare a arăturilor adînci și de combatere a dăunătorilor.

Folosirea îngrășămintelor

Porumbul dublu hibrid, avînd o mare capacitate de asimilare a substanțelor nutritive din sol, valorifică bine fertilitatea naturală a solului și îngrășămintele organice și minerale aplicate. **Gunoiul de grajd în stare fermentată, sau în stare proaspătă reprezintă unul din principalele mijloace de sporire a producției de porumb.**

În zona de stepă cu cernoziomuri castaniu și ciocolatiu, caracterizate prin fertilitate naturală ridicată, se recomandă folosirea a 15—20 tone gunoi la hectar. În zona de silvo-stepă cu cernoziomuri levigate, cantitatea de gunoi de grajd ce trebuie dată la cultura porumbului este de 20—25 tone la hectar, iar în zona umedă, cu soluri brune și brun roșcate de pădure — 25—30 tone de gunoi la hectar. Folosit împreună cu îngrășămintele minerale, dozele recomandate se pot reduce, pentru a fertiliza o suprafață de teren mai mare. Gunoiul de grajd își menține efectul asupra producției timp de 2—3 ani la rînd, în funcție de cantitatea aplicată.

Gunoiul de grajd trebuie împrăștiat cît mai uniform pe suprafața terenului și încorporat sub arătura adîncă de vară, cînd porumbul urmează după culturi care părăsesc terenul devreme și sub arătura adîncă de toamnă cînd urmează după prășitoare care părăsesc terenul tîrziu. De asemenea terenurile rămase nearate din toamnă, se recomandă să fie îngrășate cu gunoi de grajd o dată cu arătura care se execută în ferestrele de iarnă sau primăvara timpuriu.

Sporuri însemnate de producție la porumb se realizează și prin aplicarea îngrășămintelor minerale, cînd acestea se folosesc în mod rațional.

În zona de stepă din sudul și sud-estul țării, porumbul dă sporuri însemnate prin aplicarea îngrășămintelor minerale mai ales în anii ploioși sau în condiții de irigare. În această zonă este indicată folosirea îngrășămintelor minerale, cu deosebire în cazul monoculturii de porumb. Cînd porumbul se cultivă după grîu de toamnă sau alte păioase, îngrășămintele minerale se recomandă să se aplice la aceste culturi.

În zona cernoziomurilor levigate și a solurilor brune roșcate de pădure, îngrășămintele minerale se aplică sub arătura adîncă de bază, folosind 150—200 kg. azotat de amoniu la hectar și 200—300 kg. superfosfat la hectar

Îngrășămintele cu fosfor trebuie aplicate întotdeauna sub arătura de vară sau de toamnă pentru a fi încorporate adînc în sol. Îngrășămintele cu azot se pot administra și în primăvară la lucrarea premergătoare semănatului. **Îngrășămintele azotoase se dau primăvara mai ales în zonele cu precipitații mai abundente și în primăverile reci și ploioase. Îngrășămintele minerale trebuie să fie folosite cît mai rațional la cultura porumbului, în primul rînd acolo unde fertilitatea naturală a solului este mai redusă.**

O mare atenție trebuie acordată sporirii fertilității terenurilor podzolice și podzolite. Pe aceste terenuri, porumbul reacționează cel mai bine la aplicarea îngrășămintelor organice. De aceea se recomandă să se aplice cantități mai mari de îngrășăminte : 30—40 tone la hectar. Ca îngrășăminte minerale se recomandă în primul rînd folosirea a 300 kg. azotat de amoniu la hectar, iar în unele cazuri, alături de acestea, și 200—300 kg. superfosfat la hectar.

Aplicarea amendamentelor pe solurile podzolite și podzolice, caracterizate prin reacție acidă și fertilitate scăzută fac ca efectul îngrășămintelor organice și minerale să fie mult mai mare. Pe aceste terenuri se recomandă să se aplice 5.000—6.000 kg. amendamente calcaroase la hectar, după starea de aciditate a solului. Amendamentele se vor împrăștia uniform pe suprafața solului, după care terenul se discuiește, se îngrașă cu gunoi de grajd, îngrășăminte minerale și apoi se execută arătura adîncă.

Pe lîngă aplicarea de îngrășăminte și amendamente, pe solurile podzolice trebuie să se introducă în asolament culturi amelioratoare : trifoi și alte leguminoase care îmbogățesc solul în azot.

Pe toate tipurile de sol se recomandă ca la cultura porumbului să se folosească în primul rînd gunoiul de grajd și alte îngrășăminte organice și în al doilea rînd îngrășăminte minerale și îndeosebi cele azotoase. Lipsa îngrășămintelor organice poate fi suplinită prin îngroparea sub brazdă a paielor sau cocenilor tocați mărunt în amestec cu doze moderate de îngrășăminte chimice.

Lucrările solului

Din complexul de măsuri agrotehnice, lucrările solului constituie un factor important de care depinde în mare măsură sporirea producției de porumb. În funcție de planta premergătoare și tipul de sol, lucrările de pregătire a terenului pentru porumb se execută în mod diferențiat după cum urmează :

După cereale păioase sau alte culturi care părăsesc terenul devreme, pe toate tipurile de sol, în afară de podzol, se recomandă executarea arăturii de vară la 25—30 cm adîncime cu plugul în agregat cu grapa stelată, imediat după recoltarea plantei premergătoare.

Cînd porumbul urmează după el însuși sau după alte culturi tîrzii trebuie în mod obligatoriu să se facă arătura adîncă de toamnă la 25—30 cm sub care să se îngroape îngrășămintele organice și îngrășămintele chimice. În regiunile secetoase, și arătura de toamnă e bine să se execute în agregat cu grapa stelată.

Pe terenurile în pantă, erodate, arăturile de vară sau de toamnă trebuie să se execute paralel cu curbele de nivel și alternativ la diferite adîncimi, formîndu-se coame care stăvilesc spălarea solului, înmagazinează și păstrează în pămînt apa provenită din precipitații.

Pe podzoluri și soluri podzolite, se recomandă ca arătura de vară sau de toamnă să se execute la 20 cm, însoțită de afînarea solului cu scormonitorul cu încă 10 cm. adîncime. Cînd se aplică îngrășăminte și amendamente, arătura trebuie executată la adîncimea de 25—30 cm cu întoarcerea în întregime a brazdei.

O mare atenție trebuie acordată îngrijirii arăturilor adînci. Cele făcute în vară vor fi menținute pînă la venirea iernii, afînate și curate de buruieni, prin lucrări cu grapa cu colți reglabili sau grapa cu discuri, pentru a asigura în sol o rezervă cît mai mare de apă. La desprimăvărare, arăturile de vară și de toamnă destinate culturii porumbului trebuie grăpate pentru nivelarea terenului și păstrarea umidității în sol. Ulterior pentru distrugerea buruienilor în curs de răsărire, se lucrează cu grapa cu discuri sau cultivatorul. Ultima lucrare pentru pregătirea patului germinativ se execută cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colți reglabili, la adîncimea de îngropare a seminței, cu o zi înainte de semănat.

Pe terenurile podzolice sau podzolite, cînd arătura de toamnă iese bătătorită din iarnă se recomandă ca în primăvară să se execute o arătură superficială la adîncimea de 12—14 cm cu plugul fără cormană în agregat cu grapa stelată.

Epoca și tehnica semănatului

Pentru asigurarea unei producții mari la hectar, o deosebită atenție trebuie acordată respectării epocii optime și tehnicii semănatului.

Epoca de semănat la porumb este în funcție de temperatura din sol la adîncimea de încorporare a boabelor. Rezultatele experimentale și de producție arată că **semănatul porumbului trebuie să înceapă cînd în sol, la adîncimea de îngropare a semințelor, se realizează temperatura de 10—12 grade C.** În condițiile din țara noastră, această temperatură se realizează în anii normali în prima jumătate a lunii aprilie, în regiunile din sudul țării, și începînd de la 15 aprilie în partea centrală și nordul țării.

Semănatul trebuie să se termine în fiecare unitate în decurs de 8—10 zile în cadrul epocii optime, astfel ca să fie folosită din plin umiditatea din sol pentru asigurarea răsăririi uniforme a tuturor boabelor de porumb semănate. Atunci cînd nu există mijloace suficiente care să asigure terminarea semănatului în cadrul epocii optime, este mai bine ca această lucrare să înceapă mai devreme, cînd temperatura solului este de 8 grade C. și timpul merge spre încălzire. În felul acesta nu se va depăși limita superioară a epocii optime, cînd de cele mai multe ori, din cauza uscăciunii solului, plantele răsar neuniform.

Adîncimea la care se seamănă porumbul influențează obținerea unei densități normale a plantelor. În funcție de natura și umiditatea solului, semănatul porumbului în zona de stepă se va face la 8—12 cm, în stratul unde umezeala asigură o bună răsărire. Pe solurile mai grele, cum sînt cele brun-roșcate de pădure, solurile de luncă și lăcoviștele, semănatul se recomandă să se facă la adîncimea de 8—10 cm, iar pe solurile reci, brune podzolite și podzoluri, la 6—8 cm.

Densitatea optimă a plantelor are o importanță deosebită pentru obținerea de producții mari la hectar. Ținîndu-se seama că în prezent pămîntul se lucrează mai bine, se fac arături de vară și de toamnă la adîncimi mai mari, se aplică mai multe îngrășăminte și se folosesc semințe de porumb de mare productivitate, prin asigurarea unui număr sporit de plante la hectar, se vor obține recolte bogate. Datele experimentale și rezultatele din producție arată că, spre deosebire de soiurile locale la hibrizii dubli care au o capacitate ridicată de a valorifica fertilitatea solurilor, trebuie să se realizeze o densitate mai mare a plantelor la hectar

Pe cernoziomurile din sudul și sud-estul țării se recomandă o densitate de circa 30 000 plante la hectar. În condițiile în care aprovizionarea plantelor cu apă se face din pînza freatică, pe aluviunile lăcoviștite din lunca Dunării, precum și pe lăcoviștile din luncile rîurilor interioare cu pămînturi fertile se recomandă să se semene mai des, asigurîndu-se 35 000 — 40 000 plante la hectar.

În cîmpia din vestul țării pe solurile fertile și îngrășate se recomandă densitatea de 40 000—45 000 plante la hectar, iar pe solurile mai sărace și neîngrășate, densitatea va fi de 30 000—35 000 plante la hectar.

În regiunile din centrul Transilvaniei, Moldovei și nordul țării, pe soluri fertile cum sînt cernoziomurile, brun roșcate de pădure și în general pe terenuri îngrășate, se recomandă densitatea de 40 000 plante la hectar, iar pe solurile nefertilizate 35 000 plante la hectar.

Pe podzoluri și solurile podzolite din zonele submuntoase îngrășate și amendate, se recomandă densitatea de 40 000—45 000 plante, iar pe terenurile mai puțin fertile — 30 000—35 000 de plante la hectar.

Densitățile arătate reprezintă limitele minime și maxime pe diferite zone naturale, iar folosirea lor în producție trebuie făcută în mod diferențiat.

Stabilirea densității optime trebuie să se facă de la o tarla la alta, după condițiile de climă și sol, cantitățile de îngrășăminte folosite, rezerva de apă acumulată și particularitățile biologice ale hibridului de porumb cultivat

În general, trebuie avut în vedere că în condiții naturale și de cultură asemănătoare, la hibrizii dubli timpurii densitatea trebuie să fie mai mare decît la hibrizii tîrzii ; pe terenurile cu fertilitate naturală ridicată îngrășate și bine lucrate, densitatea plantelor va fi mai mare decît pe terenurile cu fertilitate mai scăzută ; pe terenurile cu rezervă mai mare de apă în sol, densitatea de plante la hectar trebuie să fie mai mare comparativ cu terenurile slab aprovizionate cu apă și cu pînza freatică la adîncime mare.

Pentru asigurarea numărului optim de plante recoltabile la hectar, se recomandă mărirea numărului de boabe la semănat cu 10—20 la sută.

Porumbul se va semăna la distanța de 80—100 cm între rînduri în funcție de hibridul cultivat, iar distanța pe rînd variază după densitatea plantelor la hectar. Distanța de 100 cm între rînduri permite o mai bună aerisire a plantelor și o folosire rațională a mașinilor la mecanizarea lucrărilor de îngrijire.

În scopul executării perfecte a semănatului cu mașina 2-SPC-2 și pentru a obține densitatea corespunzătoare a plantelor la hectar și repartizarea lor uniformă pe rînd, pe lîngă folosirea discului potrivit, **este obligatoriu să nu se depășească viteza de 4,5 km pe oră a tractorului.**

Lucrările de întreținere

Lucrările de îngrijire aplicate la timp sînt hotărîtoare pentru obținerea de producții mari la porumb. Prin aceste lucrări se distrug buruienile, se micșorează efectul negativ al secetei prin păstrarea rezervei de apă din sol și se combat dăunătorii.

Se recomandă ca la 4—5 zile după semănat să se grăpeze semănăturile de porumb cu grapa cu colți reglabili pentru distrugerea crustei și a buruienilor în curs de răsărire și nivelarea terenului. Cînd plantele au 4—5 frunze și pînă ajung la înălțimea de 15—20 cm se execută două lucrări cu sapa rotativă, la interval de 8—10 zile una de alta. Lucrarea cu sapa rotativă se face la viteza maximă de înaintare a tractorului, pe timp frumos, cu soare, deoarece pe timp umed și în diminețile cu rouă plantele sînt fragile și se rup cu ușurință.

Între cele două lucrări cu sapa rotativă, se execută prima prașilă mecanică între rînduri la adîncimea de 8—10 cm, folosind viteza I a tractorului. Prașilele mecanice următoare se execută mai în fața, la 6—8 cm, folosind viteza a III-a sau a IV-a de înaintare a tractorului

Paralel cu prășitul mecanic între rînduri se execută prașila manuală pe rînd și răritul. Prășitul între rînduri și pe rînd trebuie să înceapă cît mai devreme, înainte de îmburuienarea solului.

Întîrzierea sau neaplicarea unei prașile micșorează recolta de porumb cu 400—500 kg la ha. Se recomandă aplicarea unui număr corespunzător de lucrări de întreținere determinat de cerințele plantei și starea solului, executîndu-se **cel puțin 3 prașile,** pentru ca în permanență cultura de porumb să fie menținută curată de buruieni.

Unitățile socialiste mari producătoare de porumb, care dispun de ierbicide, vor aplica aceste substanțe folosind rezultatele și experiența Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice

Combaterea bolilor și dăunătorilor

Dintre bolile criptogamice care atacă porumbul, mai importante sînt fuzarioza, tăciunele paniculului și al știuletului și putrezirea în sol a semințelor. Combaterea acestora se face prin tratarea seminței înainte de semănat cu produsul Tiradin, folosind 300—350 g. la 100 kg. semințe sau cu Granodin în doză de 100 g. la 100 kg. semințe. Tratamentul cu Tiradin se face de către stațiunile de calibrat sămînța de porumb care dispun de utilajul necesar.

Dintre dăunători cei mai frecvenți sînt : viermele sîrmă, rățișoara, cărăbușul de stepă, buha semănăturilor și sfredelitorul porumbului. Pentru combaterea viermelui sîrmă și buha semănăturilor se recomandă ca o dată cu lucrările de pregătire a semănatului, să se aplice Heclotox 3 la sută în cantitate de 35—40 kg. la ha. sau Aldrin 20 la sută în cantitate de 25—30 kg la ha. Cărăbușul de stepă se combate prin tratarea solului înainte de semănat cu Heclotox 3 la sută în cantitate de 70—75 kg. la hectar. Pentru combaterea rățișoarei porumbului se recomandă tratarea solului înainte de semănat cu Heclotox 3 la sută în cantitate de 30 kg la ha, Aldrin 20 la sută sau Duplitox 3—5 la sută în cantitate de 20—25 kg. la hectar. Pe parcelele puternic infestate este necesar uneori să se repete tratamentul cu unul din insecticidele amintite și după răsăritul plantelor.

Sfredelitorul porumbului se combate prin măsuri preventive. În acest scop, se recomandă ca resturile vegetale de porumb să fie bine îngropate sub brazdă la arătura de toamnă, strujenii de porumb să fie transformați în gunoi, iar cei nefolosiți pînă la primăvară să fie distruși prin ardere.

Cultura porumbului în condiții de irigare

În regiunile de stepă și silvostepă din țara noastră, **irigarea este mijlocul cel mai eficace de combatere a secetei și de obținere a unor producții mari de porumb.** Pentru culturile irigate se recomandă cultivarea hibrizilor dubli : 409, 412, 405 și 311, care, în condiții de agrotehnică corespunzătoare, asigură producții de 10 000 kg. boabe la hectar.

În sistemele amenajate pentru irigație porumbul se seamănă, pe majoritatea suprafețelor, după el însuși, în monocultură, sau după alte prășitoare. În astfel de condiții, pentru obținerea de producții mari este necesar ca solul să se fertilizeze anual cu îngrășăminte organice și minerale și să se aplice o agrotehnică superioară.

Porumbul irigat se recomandă să fie îngrășat în fiecare an cu 20 tone gunoi la hectar împreună cu 200—300 kg azotat de amoniu și 200—300 kg superfosfat la hectar, încorporate în sol sub arătura adîncă de toamnă. În lipsa gunoiului, se folosesc cu rezultate bune paiele și cocenii tocați mărunt la care se adaugă 300—400 kg azotat de amoniu și 150—200 kg superfosfat la hectar. Cînd îngrășarea se face numai cu îngrășăminte minerale, se administrează 300—400 kg azotat de amoniu și 300—400 kg superfosfat la hectar.

Pe solurile mijlocii, arătura se execută la 30 cm adîncime în agregat cu grapa stelată, iar pe soluri mai grele (cum sînt lăcoviștele), se face și afînarea cu scormonitorul la încă 10 cm.

La desprimăvărare, arătura de toamnă se grăpează îndată ce solul se zvîntă. Înaintea semănatului, terenul se lucrează cu grapa cu discuri urmată de grapa stelată cînd solul este mai uscat, sau cu grapa cu colți reglabili cînd solul este mai umed.

Densitatea optimă de plante la hectar în condiții de irigare este de 50 000—60 000 plante recoltabile la hectar.

Lucrările de întreținere care se recomandă la porumbul irigat sînt aceleași ca și la porumbul neirigat, avîndu-se grijă să se execute din vreme, înainte ca solul să se îmburuieneze, precum și îndată ce solul se zvîntă după fiecare udare.

Cu privire la regimul de irigație, se recomandă ca toamna să se execute irigația de aprovizionare folosind 1 000—1 500 m c apă la hectar. Acolo unde nu s-a aplicat toamna irigația de aprovizionare se face la desprimăvărare. Dacă la semănat, pămîntul este bine aprovizionat cu apă pînă la 1,5 m adîncime, iar prin lucrările de întreținere se păstrează această rezervă, porumbul nu are nevoie să fie udat pînă aproape de înspicat, cînd începe să crească mai intens. Udările se fac cu regularitate la intervale de 10—15 zile pînă la coacerea în lapte-ceară. Între înspicat și formarea bobului, udările se fac la intervale de 7—8 zile. Porumbul trebuie udat de cel puțin 3—4 ori cu cîte 500—800 m c apă la hectar. În primăverile secetoase și cînd solul nu este suficient aprovizionat cu apă este necesar ca udatul să înceapă cînd plantele au opt frunze.

Pentru stabilirea momentului optim de aplicare a fiecărei udări se ține seamă de gradul de uscăciune a solului, comportarea plantelor și rezultatul determinărilor de umiditate.

Pe suprafețele unde după porumb irigat urmează grîul de toamnă, ultima udare se aplică în faza de coacere lapte-ceară. Prin această udare se creează condiții favorabile pentru pregătirea terenului în vederea însămînțării grîului.

★

Pentru obținerea de producții mari la porumbul pentru siloz se aplică aceeași agrotehnică ca și la porumbul pentru boabe, atît în cultura neirigată cît și în cea irigată.

Pentru producția de siloz se recomandă solele cultivate cu hibrizi dubli tardivi și semitardivi care asigură producții mari de masă verde și de știuleți în faza de coacere lapte-ceară, realizînd un nutreț însilozat cu valoare nutritivă ridicată.

În gospodăriile din partea de nord a țării, în cazul cînd se organizează sole speciale pentru cultura de siloz se recomandă însămînțarea unui amestec format din 75 la sută sămînță dintr-un hibrid mai tardiv și 25 la sută din hibridul care se cultivă în gospodărie pentru producția de boabe. În felul acesta se obține în aceste zone nutreț însilozat cu valoare nutritivă ridicată, datorită conținutului sporit de știuleți.

În scopul obținerii unei producții mari de furaje însilozate este necesar să se asigure densitatea optimă de plante la hectar.

Recoltarea porumbului de siloz se execută la începutul fazei de coacere în lapte astfel ca să se termine în faza de coacere lapte-ceară.

Cultura porumbului pentru siloz și masă verde în miriște

În condițiile din țara noastră sînt posibilități în aproape toate regiunile pentru extinderea culturilor duble de porumb după borceagurile de toamnă și în miriștea culturilor de păioase care se recoltează devreme.

Reușita culturii duble de porumb în miriște este condiționată în primul rînd de umiditatea din sol în momentul semănatului. În culturile de păioase în care s-a aplicat o agrotehnică bună, solul este mai bine aprovizionat cu apă și pregătirea lui pentru semănatul culturii duble trebuie făcută cît mai repede după ridicarea recoltei. În acest scop, concomitent cu recoltarea se ridică paiele de pe teren și se execută o arătură la adîncimea de 15—18 cm în agregat cu grapa stelată cu care ocazie se îngroapă sub brazdă și îngrășămintele chimice : azotatul de amoniu și superfosfatul.

După miriștea de păioase, la cultura neirigată se seamănă hibrizi dubli de porumb timpurii, care pot asigura producții corespunzătoare de masă verde la venirea brumelor de toamnă.

Adîncimea de semănat, densitatea și lucrările de întreținere sînt aceleași ca și la porumbul în cultură principală, cu deosebire că la semănat este necesară tăvălugirea semănăturii pentru a grăbi germinația boabelor. Semănatul porumbului în miriște se execută la distanța de 80 cm între rînduri, pentru ca plantele să umbrească terenul cît mai devreme.

În condiții de irigare, după borceagul de toamnă și în miriștea cerealelor de toamnă, se poate cultiva porumbul pentru siloz, obținîndu-se producții asemănătoare ca și în cultura directă de porumb destinată pentru siloz.

Pentru mărirea valorii nutritive a porumbului de siloz și îndeosebi a conținutului de proteine, se recomandă cultura porumbului în amestec cu leguminoase furajere, soia, mazăre, bob etc. Acestea se seamănă intercalat cu porumbul în benzi de cîte două sau patru rînduri, folosind densitatea normală de plante la hectar pentru fiecare plantă în parte. Pentru executarea mecanizată a lucrărilor de întreținere, distanța de semănat atît la porumb cît și la soia trebuie să fie aceeași și anume 80—100 cm iar numărul și lucrările de întreținere se execută la fel ca la porumbul pentru boabe.

Prin cultura porumbului masă verde în miriște se realizează două culturi într-un an agricol, obținînd producții totale mai mari și variate pe unitatea de suprafață.

Cultura intercalată de porumb cu fasole și dovleci

În cadrul gospodăriilor agricole colective și pe loturile personale ale colectiviștilor există posibilități pentru sporirea veniturilor, prin cultivarea pe aceeași suprafață a porumbului intercalat cu fasole și dovleci.

Țărănimea noastră are o bogată experiență în această privință și rezultatele obținute de numeroase gospodării agricole colective din aproape toate regiunile țării, arată că **sînt condiții pentru extinderea culturilor intercalate de fasole și dovleci prin porumb fără a se diminua producția de porumb boabe.**

Pentru obținerea de producții bune atît la porumb cît și la fasole, este necesar ca la cultura intercalată semănatul fasolei să se facă la cel de-al 2-lea sau al 3-lea rînd de porumb, la distanță de 80—100 cm cuib de cuib, realizîndu-se 4 000—5 000 cuiburi la hectar. Aceasta înseamnă că recolta de porumb nu se va diminua și se va obține și o producție bună de fasole.

În zonele unde nu există pericolul brumelor tîrzii de primăvară, semănatul fasolei se execută o dată cu semănatul porumbului, folosind mașina 2-SPC-2 adaptată. În acest scop, se utilizează dispozitivul de la cutiile pentru împrăștiat îngrășăminte minerale ale căror brăzdare se ridică în așa fel, ca fasolea să se îngroape la adîncime mai mică decît porumbul cu 2—3 cm

Semănatul fasolei printre porumb se execută și manual după răsărirea porumbului, în deosebi în zonele unde există pericol de brume tîrzii. În acest caz se recomandă semănatul fasolei în cuiburi pe fiecare rînd de porumb sau la fiecare al 3-lea rînd de porumb la distanța de cca 1,20 m respectiv 60 cm un cuib de fasole de altul. În fiecare cuib se pun 4—5 boabe de fasole.

Prin metoda culturilor intercalate se pot obține și importante producții de nutreț suculent, semănînd printre porumb dovleci furajeri. Dovlecii se seamănă **manual în cuiburi după răsărirea porumbului,** punînd în fiecare cuib cîte 4—5 semințe. Se recomandă semănatul dovlecilor pe fiecare al 3-lea rînd de porumb, la distanța de circa 2 m cuib de cuib.

Cu ocazia prașilei manuale, firele de dovleci se răresc pe rînd la distanța de 2 m unul de altul, iar pentru a nu se împiedica prășitul mecanic printre rînduri, vrejii de dovleci se îndreaptă pe lungimea rîndurilor de porumb.

★

Aceste recomandări trebuie aplicate diferențiat, ținîndu-se seama de condițiile locale de climă și sol etc., din fiecare unitate agricolă socialistă. În condițiile actuale cînd fiecare gospodărie colectivă este înzestrată cu cadre de ingineri agronomi acest lucru este pe deplin posibil. Inginerii și tehnicienii agronomi din unitățile agricole socialiste și din cadrul consiliilor agricole locale sînt chemați să adapteze aceste recomandări specificului local și să lupte pentru aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice.

În acest scop, trebuie luate din vreme măsuri tehnice și organizatorice pentru aprovizionarea cu semințe din hibrizii cei mai valoroși, repararea mașinilor și utilajului agricol folosit la pregătirea terenului și executarea însămînțărilor. De asemenea, trebuie luate măsuri pentru instruirea temeinică a tehnicienilor, brigadierilor și a tuturor muncitorilor și colectiviștilor, pentru ca să cunoască și să-și însușească cît mai bine metodele de folosire chibzuită a îngrășămintelor organice și minerale, a metodelor de semănat și îngrijire a culturilor, de extindere a mecanizării și de exploatare intensivă a sistemelor de irigații existente, factori hotărîtori pentru obținerea de recolte mari de porumb.

Aplicînd în mod diferențiat complexul de măsuri agrofitotehnice, muncind pentru generalizarea experienței bogate a științei și a unităților fruntașe în producție, vom realiza și vom depăși sarcinile de producție la porumb.

Un pas de o uriașă însemnătate

Popoarele au luat act cu vie satisfacție de recentele mesaje dintre N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și John Kennedy, președintele S.U.A., în legătură cu problema interzicerii experiențelor cu arma nucleară.

Comentînd schimbul de mesaje dintre cei doi conducători de guverne, presa americană caută să raționeze serios asupra modului concret în care este abordată rezolvarea uneia dintre cele mai importante probleme ale lumii. Corespondentul din Washington al ziarului „New York Herald Tribune" în articolul său intitulat „Hrușciov deschide porțile", consideră că unul din primii factori favorabili care contribuie la posibilitatea încheierii unui acord privind interzicerea experiențelor nucleare constă din inițiativa lui N. S. Hrușciov și din faptul că „el s-a adresat direct lui Kennedy, cerîndu-i să reia tratativele întrerupte cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară". Pe de altă parte, în comentariile corespondentului din Moscova al ziarului „New York Times" se arată că măsura întreprinsă de guvernul sovietic este considerată de diplomații occidentali ca „dătătoare de speranțe".

A crescut speranța în încetarea experiențelor cu arma nucleară — astfel apreciază presa norvegiană schimbul de mesaje dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy.

În această privință, comentatorul ziarului „Arbeiter Bladet" arată că, președintele Kennedy și primul ministru Hrușciov mențin în permanență contactul reciproc stabilit în timpul crizei din regiunea Mării Caraibilor, că în prezent se vede rezultatul acestui contact — apropierea punctelor de vedere asupra încetării experiențelor cu arma nucleară. Este absolut posibilă încheierea acordului cu privire la încetarea experiențelor nucleare, în cel mai scurt timp posibil, scrie în încheiere comentatorul ziarului norvegian „Arbeiter Bladet".

În declarația sa în care salută schimbul de mesaje dintre N. S. Hrușciov și J. Kennedy în problema interzicerii experiențelor cu arma nucleară, ministrul afacerilor externe al Mexicului subliniază că mesajele reprezintă „un pas de o uriașă însemnătate" în tratativele cu privire la interzicerea experiențelor, și dovedesc existența „pozițiilor constructive" a guvernelor sovietic și american. Referindu-se la poziția guvernului Mexicului în problema interzicerii experiențelor cu arma nucleară abordată în schimbul de mesaje, ministrul mexican precizează că guvernul țării sale nu-și va precupeți eforturile pentru „rezolvarea acestei probleme atît de importante pentru omenire și pentru civilizația noastră".

Noul pas al Uniunii Sovietice spre apropierea punctelor de vedere ale părților la tratativele pentru interzicerea experiențelor atomice a găsit un larg ecou și în paginile ziarelor indiene. În articolul „Noi speranțe pentru un acord cu privire la interzicerea experiențelor atomice", „Indian Express" scrie că acceptarea inspecției de către Uniunea Sovietică face să crească speranțele că în săptămînile sau lunile următoare va fi realizată o înțelegere privind interzicerea experiențelor atomice. „Times of India" consideră „promițător" ultimul pas al guvernului sovietic în problema interzicerii experiențelor atomice.

Presa vest-germană, de asemenea, ia o poziție realistă în comentariile pe care le face în legătură cu schimbul de mesaje privind problema interzicerii experiențelor cu arma nucleară. „Gheața neîncrederii începe să se topească", scrie ziarul „Frankfurter Rundschau" comentînd schimbul de mesaje. „După ce ambele mari puteri — S.U.A. și Uniunea Sovietică — au reglementat în comun criza din Marea Caraibilor, continuă ziarul, lumea poate fi acum eliberată de bubuiturile exploziilor nucleare. Aceasta ar constitui un cîștig pentru întreaga omenire".

Ziarul „Die Welt" recunoaște, de asemenea, că corespondența dintre șefii guvernelor U.R.S.S. și S.U.A. în problema încetării experiențelor cu arma nucleară „deschide perspectiva unui compromis". Posibilitatea unui acord americano-sovietic cu privire la interzicerea tuturor experiențelor atomice se pare că s-a apropiat, scrie ziarul U.C.D.

Milioanele de oameni cinstiți apreciază că inițiativa lui N. S. Hrușciov a sădit încredere în posibilitatea realizării unei înțelegeri între cele două mari puteri, care dispun de arma nucleară, cu privire la interzicerea experiențelor cu această armă.

Din țările de democrație-populară

R. P. BULGARIA

Serele din Separeva Bania

Apa minerală termală din Separeva Bania este un fenomen rar: temperatura ei atinge aproape 100 de grade. De trei ani, această apă este valorificată — aici s-au construit sere care ocupă o suprafață de 1,6 ha.

Anul trecut, colectivul serelor a obținut mari succese: în loc de 160 000 kg de roșii, cît fusese prevăzut în plan, ei au obținut 177 625 kg, ceea ce înseamnă 111 000 kg. la hectar. În afară de depășirea planului, colectivul a obținut și un preț de cost redus.

În căutarea de noi rezerve interne pentru mărirea producției, colectivul serei a hotărît ca apa care trece prin serele pentru roșii să fie folosită pentru a doua oară, întrucît ea mai este încă foarte caldă — circa 50 de grade. În acest scop au fost construite 0,75 ha de răsadnițe (de fapt niște sere scunde), care vor fi încălzite cu această apă și în care se vor cultiva castraveți și măceș.

R. D. GERMANĂ

Gospodăria agricolă de stat din Kleinaga

Gospodăria agricolă de stat din Kleinaga este o gospodărie fruntașă din regiunea Gera. În ultimul timp, ea s-a specializat în creșterea bovinelor, porcinelor și a păsărilor.

Dacă în urmă cu 4 ani această gospodărie obținea numai 639 kilograme de lapte la hectarul de pămînt arabil, în 1962 ea a obținut 1 108 kilograme. În fermele gospodăriei, care adăpostesc 630 de vite, nu s-a înregistrat nici un caz de tuberculoză sau bruceloză.

În prezent, gospodăria de stat din Kleinaga își concentrează toate eforturile asupra sporirii continue a producției de lapte și carne. De aceea o atenție deosebită se acordă îngrijirii animalelor, consistenței nutrețului și mulsului suplimentar, după mulsul cu mașinile.

În felul acesta s-a putut obține de la un grup de 27 vaci, în medie, 3 400 kilograme de lapte, conținînd 121 kilograme de grăsime.

R. P. POLONĂ

Mașini pentru agricultura poloneză

Uzina constructoare de mașini agricole din Plock a produs pînă în prezent 100 000 de secerători și peste 15 000 combine cerealiere pe șenile, cu marca „KZB-3A".

Uzina pregătește producția în serie a unor combine cerealiere autopropulsate, cu lățimea brazdei de 1,8 m. și o productivitate de 0,5 ha. pe oră. În 1963, uzina va produce peste 50 de astfel de combine, iar pînă la sfîrșitul cincinalului — circa 1 650 de mașini.

Printre alte noi produse ale uzinei din Plock se află și o presă universală, adecvată nu numai pentru presarea paielor, ci și a trifoiului, lucernei, fînului etc. Pînă la sfîrșitul cincinalului, uzina va produce 2 300 de astfel de prese. Va spori, de asemenea, și producția de cositori de fîn în consolă.

R. P. MONGOLĂ

Bogățiile forestiere

Mongolia este o țară bogată în păduri.

Masivele ei forestiere se întind îndeosebi în regiunile nordice ale țării. Pădurile ocupă în prezent 15 000 000 ha din suprafața Mongoliei, iar rezervele lor de material lemnos sînt evaluate la 1,2 miliarde mc.

În Mongolia există aproape 140 de esențe lemnoase și arbuști, din care locul preponderent îl ocupă coniferele. Cea mai răspîndită esență forestieră din pădurile Mongoliei este zada, care are o însemnătate deosebit de mare în dezvoltarea economiei naționale a țării. Zada reprezintă circa 70 la sută din toate coniferele, iar rezervele sale lemnoase la fiecare hectar de pădure sînt evaluate la 600 mc. Multe milioane de hectare ocupă pinii și cedrii, ale căror rezerve sînt evaluate la 400—500 mc la ha. Resursele de material lemnos al Mongoliei cresc anual cu 5 milioane mc.

DIN U. R. S. S.

Florile recunoștinței

În Bacu, în piața Lenin, am observat o femeie în vîrstă, nu departe de monumentul lui Lenin, uitîndu-se lung la conducătorul proletariatului, care avea mîna sa de bronz întinsă spre cerul senin al sudului.

Ridicîndu-și capul, dîndu-și pe spate baticul de mătase, femeia a rămas ca cuprinsă de farmec. Vîntul pornit dinspre Marea Caspică îi răvășea părul cărunt și se juca cu șalul ei în timp ce ea continua să privească la monumentul lui Lenin.

M-am apropiat mai mult, și am văzut în mîinile femeii, gherghine roșii. Erau legate cu panglică albastră de mătase. Ea, venind lîngă monument și așezînd pe postament florile, a spus: „Adînc respect, ție, iubite Ilici" și a plecat după cîteva minute.

Grădinarul care uda liliacul indian de un roz deschis, m-a lămurit întrucîtva:

— În fiecare săptămînă vine aici — și nu de un an.

— Dar cine e?

— Nu știu.

— În ce parte a plecat? am întrebat, vrînd să fug după femeia care adusese gherghine roșii la monumentul lui Ilici al nostru.

— Așteptați — m-a oprit grădinarul. Veniți sîmbăta viitoare, tot la ora asta și o veți vedea din nou. Vine negreșit. Primăvara aduce trandafiri, vara gladiole, toamna și iarna gherghine. Se vede că are o grădină proprie.

Pînă sîmbăta am trăit într-o mare emoție. Sîmbătă m-am îndreptat spre Piața Lenin. Femeia era deja la monument. M-am apropiat de ea, grăbit.

De data aceasta femeia n-a mai zăbovit la monument, a pus florile și s-a îndepărtat imediat spre bulevard, de-a lungul mării.

— Mă scuzați, am spus eu, ajungînd în dreptul ei. Trebuie să vorbesc cu dumneavoastră.

— Despre ce, fiul meu? S-a uitat ea la mine cu ochi mari, triști.

— Despre flori, despre gherghinele roșii, pe care le aduceți la monument.

— Datoria noastră, fiul meu, a răspuns calm femeia, este să cinstim amintirea celor buni. Undeva, într-o carte, am citit o poveste despre un om care toată viața a făcut bine oamenilor. Trăia pe o insulă și cînd a murit, pe mormîntul lui s-au sădit flori. Fiecare locuitor trebuia să le ude o dată pe săptămînă. Au murit cei vîrstnici, dar au lăsat ca lege tinerilor să facă ei mai departe acest lucru. Și așa s-a continuat din generație în generație.

Femeia s-a oprit un pic, apoi a continuat:

— Lenin a adus poporului nostru fericirea. El merită cea mai înaltă cinstire. Cînd voi muri voi lăsa celor tineri poruncă să aducă flori la monumentul lui Lenin. Așa îmi poruncește inima.

Ne-am așezat pe bancă. Alături vuia Marea Caspică. Orașul Baku, clădit din piatră albă, strălucea încîntător. Observai pe fruntea femeii urma unei lovituri.

— Aș dori să știu, de unde aduceți flori la monumentul lui Lenin? am întrebat eu.

— O, fiule, aceasta este o istorie lungă. Vezi pe fruntea mea această lovitură? În 1918 în orașul nostru au venit străini. Atunci au fost zile foarte negre pentru noi. Soțul meu lucra în întreprinderea petrolieră a unuia Nobeli. Bărbatul meu lua parte la mișcarea revoluționară. Mi-aduc aminte că o dată el a venit tîrziu noaptea, a scos de sub dușumea manifeste și mi-a spus: „Trebuie să le împrăștii printre cei săraci. Ajută-mă să fac asta, Ziniat". Ziniat este prenumele meu, iar cel de familie, Mamedova. Dimineața după ce mi-am pus vălul (pe atunci nici o azerbaidjancă nu îndrăznea să iasă fără el pe stradă) am ascuns sub el manifestele și le-am împrăștiat apoi în tot cartierul. Pe unul din manifeste am văzut portretul unui om cu ochi neobișnuiți de vii, și cu o față bună.

— Cine e el? l-am întrebat seara pe bărbatul meu.

— Lenin! a răspuns el mîndru. El ne dă libertate, pîine și viață.

— O, marele Mahomed! (pe atunci eram credincioasă). Lungește-i viața acestui om, ferește-l de boli și de dușmani, am exclamat. Peste cîteva zile în căsuța noastră trădătorul Zafarbec a adus un englez. Ei l-au luat pe bărbatul meu. Am fugit după ei, ofițerul englez m-a lovit cu patul puștii în cap și fără conștiință m-am prăvălit pe caldarîm.

Spunînd acestea, Ziniat s-a cutremurat, și pentru un minut a tăcut. Se vedea că îi venea greu să-și amintească trecutul. Apoi a continuat.

— Acele zile grele nu pot fi uitate. Am rămas singură cu 3 copii mici. În curînd am aflat că pe bărbatul meu l-au împușcat. Era greu să crești 3 copii. Am trăit într-un bordei de lut, pe jumătate dărîmat. Și iată că i-am scris la Moscova o scrisoare lui Lenin. I-am povestit cum am ascuns sub vălul meu manifeste, cum rugam proorocul să-i lungească viața. Într-o zi lîngă bordeiul meu s-a oprit o mașină. Din ea a coborît un bărbat de vîrstă mijlocie, cu umeri largi, îmbrăcat pe jumătate militărește. Era un om bun.

— Dumneavoastră sînteți Ziniat Mamedova? a întrebat el politicos.

— Da.

— Dumneavoastră ați scris lui Lenin?

„Ce să răspund oare?" mi-a trecut prin cap. Traducătorul mi-a înțeles nedumerirea și a spus:

— Nu te teme, răspunde! El e doar secretarul comitetului de partid din Azerbaidjan, tov. Kirov Serghei Mironovici. Lenin l-a însărcinat să vorbească cu tine.

Am căzut la picioarele lui Kirov. El, fîstîcit de gestul meu, mi-a spus cu blîndețe:

— Eu nu sînt boier, ci comunist. Noi toți sîntem egali. Scoală-te!

— ...În curînd am primit locuință. Pe copii i-au dat la internat, iar pe mine m-au trimis la școală. Mulțumesc lui Lenin pentru marea lui omenie, pentru fericirea pe care el a dat-o omenirii.

Bătrîna s-a sculat și ridicîndu-și capul cărunt, s-a îndepărtat ușor pe bulevard, de-a lungul țărmului Mării Caspice.

N. KROMOV

ȘTIRI EXTERNE

● **Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Andrei Gromîko, va vizita Norvegia și Danemarca la invitația guvernelor acestor țări. Vizita în Norvegia va începe la 27 februarie și va dura o săptămînă, iar cea în Danemarca va începe la 6 martie și va dura trei-patru zile.**

● **Arabia Saudită pregătește noi acțiuni agresive împotriva Republicii Arabe Yemen. Primul ministru al Arabiei Saudite, Feisal, caută în capitalele Europei occidentale mercenari dornici să se angajeze în armata saudită ca piloți de avioane, în schimbul unor importante sume de bani.**

● **La Viena a avut loc de curînd o discuție publică deschisă asupra problemei coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale diferite. S-a subliniat că trebuie să se obțină în primul rînd înlăturarea primejdiei unei distrugeri mondiale, popoarele să scape de uriașele cheltuieli pentru înarmare, lucru pentru care să fie sprijinită mișcarea pentru dezarmare.**

● **Agenția France Presse anunță că președintele Franței, de Gaulle, va face în luna iunie a.c. o vizită la Bonn.**

● **În Capitala Columbiei — Bogota — peste 1.000 de delegați ai țăranilor columbieni s-au întrunit la 22 ianuarie la Congresul național al agricultorilor din această țară. Înainte de începerea congresului, țăranii au organizat o demonstrație pe străzile Bogotei, care a făcut ca autoritățile să se gîndească la unele „dezordini".**

● De curînd a fost semnat la Paris cu prilejul vizitei cancelarului Adenauer, Tratatul de colaborare franco-vest-german. Acest tratat concretizează dezvoltarea axei Bonn-Paris, și punînd accentul pe latura militară, contravine intereselor păcii și securității pe continentul european.

● Guvernele Angliei și R. P. Mongole au hotărît stabilirea de relații diplomatice și să procedeze la un schimb de reprezentanți diplomatici cu rang de ambasadori.

● Un mare număr de muncitori agricoli din Spania se află în grevă. Astfel, cei din Almoravida de la Sierra sînt în grevă de peste trei săptămîni, iar muncitorii agricoli din Vecla (Murcia) au declarat o grevă pe timp de o săptămînă, cerînd îmbunătățirea salarizării pentru muncile obișnuite și pentru strîngerea recoltei de măsline.

● Cei peste 600 de participanți la Conferința anuală a Uniunii naționale a fermierilor englezi care s-a deschis la Londra, au adoptat o rezoluție în care declară că actuala politică agricolă a Pieții comune este inacceptabilă pentru fermierii britanici.

● Junta militară care a luat puterea în Peru printr-o lovitură de stat, în iulie 1962, folosește forțe polițienești și militare în vederea înăbușirii luptei muncitorilor și țăranilor pentru satisfacerea revendicărilor lor, pentru salarii omenești, pentru efectuarea reformei agrare în Peru.

Îndrumări pentru participanții la întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului

După cum am anunțat, în regulamentul actualei ediții a Spartachiadei de iarnă a tineretului s-au introdus, pentru prima oară, concursuri de orientare turistică, — concursuri care se bucură acum de o tot mai mare popularitate. Pentru a veni în sprijinul tinerilor de la sate, vom reda mai jos unele amănunte cu privire la organizarea și desfășurarea acestor interesante întreceri de masă.

Concursul de orientare turistică constă în parcurgerea unui traseu dinainte stabilit și într-un timp fixat de organizatori. Concurenții trebuie să atingă un număr de puncte, unde se instalează posturi de control, pentru a se verifica parcurgerea corectă a traseului.

★

Echipele participante vor fi alcătuite din 2 băieți sau 2 fete. Fiecare asociație sportivă își poate forma un număr nelimitat de echipe, pe grupe, secții de producție, brigăzi în cadrul G.A.C., pe clase etc. Comisiile de organizare vor alege și întocmi traseul concursului precum și schița și instrucțiunile necesare. Traseele se vor alege în împrejurimile orașului sau comunei, pe un teren variat, accesibil unor mase cît mai largi de oameni ai muncii. Concursurile de orientare turistică se pot organiza și în cadrul excursiilor de masă; pe schiuri (dacă timpul permite).

Echipelor participante li se comunică din timp data și locul unde se va ține concursul, punctul de plecare și ora cînd ia startul echipa cu nr. 1. Celelalte echipe vor pleca la interval de 8 minute, în ordinea numerelor trase la sorți. La plecare echipa primește un plic în care se află schița și instrucțiunile, fișa de concurent și tichetele pentru cutiile de control. Pe traseu se ating punctele de control în ordinea indicată, pînă se ajunge la stația cu arbitri. Aici, echipa predă fișa și tichetele de la posturile de control, iar arbitrul notează ora sosirii și face calculul penalizării. Pentru fiecare post de control pierdut se penalizează cu 100 de puncte, iar depășirea timpului cu 1—4 min. pentru fiecare minut întîrziere, în funcție de distanța între stații.

După calcularea penalizării, se notează ora plecării pe fișa stației și a concurentului, avînd grijă să se facă o departajare de 8 minute între echipe. Dacă o echipă nu atinge o stație, este penalizată cu 150 puncte, plus toate posturile de control dintre această stație și cea anterioară. Echipa care are cele mai puține puncte penalizare cîștigă concursul.

Timpul de marș se va calcula ținînd seama că viteza de parcurgere este de 4 km./oră. Timpul va fi dat concurenților pe secțiuni, adică traseul între două stații. Pe lîngă timpul de marș prevăzut de organizatori, concurenții au la dispoziție și un timp suplimentar de „căutare", care va fi de 100 minute. Pentru nedepășirea timpul de marș între două stații, se dă 0 puncte penalizare.

Postul de control are ca semn distinctiv un carton alb cu o diagonală roșie. La acest post se va instala o cutie din lemn sau tablă, în care concurenții vor introduce un tichet cu numărul de concurs al echipei. Un post de control este considerat atins dacă echipa a prezentat arbitrilor la stație tichetul respectiv.

C. NIȚĂ
activist U.C.F.S.

Dări de seamă și planuri de producție în G. A. C.

Fiecare petic de pămînt — folosit cu chibzuință

— Discuțiile au fost interesante și folositoare pentru noi toți, ne spunea tov. Marin Vasile, președintele gospodăriei colective din satul Radu Vodă, regiunea București, referindu-se la dezbaterile asupra activității din 1962 și planului de producție pe 1963. A reieșit că gospodăria noastră are reale posibilități să se dezvolte puternic, să sporească producția în toate sectoarele, să obțină venituri cu mult mai mari ca anul trecut. Un accent deosebit s-a pus în cadrul discuțiilor pe folosirea cît mai chibzuită a pămîntului.

Gospodăria colectivă din Radu Vodă are deja o bună experiență în ce privește întrebuințarea cît mai rațională a terenurilor. După cum ne informează tov. Ladan Aris, inginerul agronom al gospodăriei, atît în anii din urmă, cît mai ales în 1962, gospodăria a întreprins o serie de importante acțiuni menite să ducă la obținerea unor producții cît mai mari, dînd fiecărui petic de teren o întrebuințare cît mai potrivită. În toamna anului 1962, de exemplu, au fost defrișate 12 ha pe care existau perdele de salcîmi. Zeci și zeci de colectiviști au muncit cu sîrguință scoțînd cioatele, curățind terenurile. Apoi, mecanizatorii de la S.M.T. Lehliu au arat aceste suprafețe ce urmează a fi însămînțate în primăvară cu porumb. Potrivit calculelor făcute de colectiviști, în 1963, de pe suprafața defrișată, care ani de zile n-a produs nimic, se vor obține cel puțin 4 vagoane de porumb. În plus, gospodăria și-a asigurat cu prilejul defrișărilor și o bună parte din lemnul de construcție necesar noilor obiective incluse în planul de producție pe acest an.

Tot în scopul măririi suprafeței arabile a gospodăriei, în primăvara anului trecut au fost desființate unele drumuri de prisos, iar altele îngustate. Acest fapt a dus la recuperarea a încă 2,50 hectare. De pe această suprafață, pe care s-a cultivat porumb, s-au obținut aproape 5.500 kg boabe. De asemenea, în primăvara anului 1962 au fost desțelenite 3,24 ha situate de-a lungul șoselei ce duce spre Lehliu. Aci colectiviștii au cultivat plante de nutreț.

Merită subliniată însă, acțiunea întreprinsă de colectiviștii de aci cu doi ani în urmă, de a amenaja un iaz pe o suprafață de 54 de hectare, pe care înainte vreme creșteau doar buruieni și salcii (unde existau și cîteva izvoare). Din peștele obținut din iaz și valorificat în 1962 colectiva a realizat un venit bănesc de peste 100.000 lei. Acestea sînt numai cîteva din inițiativele luate în vederea redării către circuitul arabil al unor cît mai importante suprafețe de teren.

Gospodăria din Radu Vodă are însă și o seamă de suprafețe situate în pante. Acestea totalizează peste 30 ha. Majoritatea lor nu producea înainte vreme aproape nimic. Începînd din anul 1959, colectiviștii, îndrumați de organizația de partid, au trecut la valorificarea terenurilor respective, prin plantarea lor cu pomi și vie. Astfel, în 1959 au fost plantați pomi fructiferi pe 3,50 ha, pe pante. Această livadă va intra pe rod în 1963. În primăvara anului 1962 s-a plantat cu gutui, cireși și caiși, încă un ha. În toamna anului trecut, colectiviștii au executat gropi pentru a planta încă 800 de pomi fructiferi și au desfundat și terasat 10,50 ha pentru a înființa o plantație de vie.

În planul de producție pe anul 1963 colectiviștii au prevăzut să planteze suprafața pregătită — cu vie și pomi. Materialul săditor necesar pentru vie a și fost asigurat de la gospodăria colectivă din Modelu — raionul Călărași, iar cel pomicol se află stratificat în gospodărie.

Bazați pe experiența anilor din urmă, membrii gospodăriei colective din Radu Vodă au hotărît ca în 1963 să extindă și practica culturilor duble și intercalate, care în 1962 au dat bune rezultate. Astfel, față de 146 de ha avute cu culturi duble în 1962, anul acesta gospodăria va cultiva plante de nutreț în cultură dublă pe o suprafață de 223 ha, ceea ce îi va permite să asigure cantități sporite de furaje pentru efectivele de animale în plină creștere. În ce privește culturile intercalate, planul de producție pe 1963 prevede cultivarea prin porumb a 300 ha cu fasole și 226 ha cu dovleci. În plus, în grădina de legume, care va ocupa 22 ha, pe 7.50 ha se vor pune culturi succesive.

N-a fost dată uitării cu ocazia discutării și aprobării noului plan nici problema extinderii suprafeței arabile. După cum au arătat colectiviștii în adunarea generală, gospodăria mai are resurse în această privință. S-a stabilit să se defrișeze noi suprafețe ocupate cu perdele forestiere, iar în izlazul comunei, suprafețele slab productive să fie arate și cultivate cu plante valoroase de nutreț.

— După cum se poate vedea, ne-a spus inginerul agronom Ladan Aris, folosirea chibzuită a pămîntului stă în centrul preocupărilor noastre. De altfel, aceasta este una din sarcinile importante puse în fața unităților agricole socialiste de către conducerea partidului. Ne vom strădui ca și pe viitor să acordăm toată atenția acestei probleme, de care depinde în mare măsură consolidarea gospodăriei noastre colective.

ION DRINCU
și
V. POMPILIU

O grijă deosebită și dezvoltării sectorului zootehnic

De curînd la gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki" din Remetea Mică, raionul Lipova, colectiviștii au dezbătut în adunare generală darea de seamă pe anul trecut și planul de producție pe anul 1963. Darea de seamă prezentată de tov. Ioan Papp — președintele gospodăriei, a scos în evidență faptul că în anul trecut buna organizare a muncii, mecanizarea într-o măsură mai mare a lucrărilor agricole, folosirea îngrășămintelor, au dus la obținerea unor recolte bune cu toate condițiile climatice nefavorabile. La grîu, bunăoară, gospodăria a realizat o producție medie de 1766 kg la hectar, la orz 1800 kg la ha, iar la porumb boabe 3111 kg la hectar. Recolte bune au obținut colectiviștii și la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și tutun.

Dezbătînd cifrele înscrise în planul de producție pe anul 1963, colectiviștii au hotărît să lupte pentru continua sporire a producțiilor în toate sectoarele de activitate, să livreze statului în plus diferite produse, să dezvolte puternic sectorul zootehnic și pomicol.

Realizînd cifrele de plan gospodăria va livra statului, 48 tone de grîu, 23 tone porumb, peste 8 tone fasole, 46 tone floarea-soarelui și altele. Sectorul zootehnic va aduce gospodăriei un venit bănesc de peste 500.000 de lei față de 287.354 de lei cît a adus în 1962. De asemenea, colectiviștii au prevăzut pentru anul acesta ridicarea a numeroase construcții agrozootehnice.

FRANCISC WILD
corespondent

Indici mobilizatori

Colectiviștii din comuna Săcueni, raionul Marghita, au încheiat anul 1962 cu rezultate bune în muncă. Recoltele obținute la ha au depășit pe cele planificate. La porumb, de exemplu, au realizat în medie 3722 kg boabe la ha, adică cu 422 kg mai mult decît prevederile planului. De asemenea, la cultura florii-soarelui au recoltat 1846 kg la ha, față de 1600 kg planificat, la grîu 1857 kg la ha, iar la cartofi 15.000 kg la hectar. Succese de seamă au obținut colectiviștii din Săcueni și în dezvoltarea sectorului zootehnic, în ridicarea productivității animalelor.

Efectivul de taurine a ajuns la sfîrșitul anului trecut la 925 de capete, din care vaci de lapte 297 și 181 juninci montate, cel al porcinelor la 1324, din care 108 scroafe fătătoare, al ovinelor la 2400, iar al păsărilor la 15.700 capete. La unele specii numărul prevăzut în planul de producție a fost cu mult mai mare. Numărul taurinelor, de pildă, a fost depășit cu 95 de capete (al vacilor de lapte cu 17 capete), iar cel al porcinelor cu 314 capete.

În 1962 gospodăria a valorificat pe bază de contract cantități mari de grîu, porumb, floarea-soarelui, cartofi, legume, lapte, carne, ouă. Veniturile bănești realizate s-au apropiat de 5 milioane de lei. Numai din valorificarea produselor animaliere (printre altele gospodăria a valorificat peste 540 porci grași) a obținut un venit bănesc de 1.731.149 lei.

Dezvoltarea mai multor ramuri de activitate, sporirea producției agricole — și prin aceasta creșterea veniturilor bănești — au dus la mărirea fondului de bază al gospodăriei. Astfel darea de seamă pe 1962 indică la acest capitol peste 4.700.000 de lei.

Cu cîteva zile în urmă colectiviștii au ținut adunare generală. După ce au trecut în revistă rezultatele anului trecut, ei au dezbătut pe larg prevederile planului de producție și financiar pe anul în curs. Ei și-au propus să obțină în acest an producții tot mai sporite la ha. La cultura grîului, de pildă, ținînd seama de modul cum au pregătit terenul pentru însămînțare, de faptul că au folosit numai sămînță de mare productivitate etc., au trecut în planul de producție o producție medie de 2250 kg la hectar, cu aproape 400 kg la ha mai mult decît au realizat anul trecut. Și aceasta pe o suprafață de 900 ha. La porumb s-a trecut în plan o producție de 3500 kg boabe la ha, cu 200 kg la ha mai mult decît au avut planificat în 1962, la sfecla de zahăr 20.000 kg, la floarea-soarelui 1600 kg, iar la cartofi 15.000 kg la hectar. De asemenea, s-a prevăzut în planul de producție pe 1963 mărirea suprafeței de legume și zarzavaturi la 35 de ha, din care 19 ha irigate, față de 5 ha cît au avut în 1962.

Îmbinînd în mod armonios ramura producției de cereale cu cea a creșterii animalelor, colectiviștii și-au propus să mărească în continuare numărul de animale. În mod deosebit vor dezvolta ferma vacilor de lapte. Astfel, la sfîrșitul anului 1963 numărul vacilor de lapte este prevăzut să ajungă la 408 capete, iar cel al junincilor la 114 capete. Va spori, de asemenea, numărul porcilor îngrășați la peste 700 capete.

Paralel cu mărirea șeptelului colectiviștii vor pune un accent deosebit pe ridicarea productivității animalelor. La producția de lapte de vacă, de exemplu, ei au trecut în planul de producție cîte 2.200 litri pe cap de vacă furajată, iar la lînă cîte 3,5 kg pe cap de ovină.

La capitolul venituri din cultura cerealelor planul pe 1963 prevede, 2.030.860 lei iar din sectorul creșterii animalelor 2.450.415 lei. Venitul total prevăzut este de 6.141.685 lei.

Din discuțiile purtate în cadrul adunării generale a reieșit limpede hotărîrea colectiviștilor din Săcueni de a lupta nu numai pentru realizarea, ci și pentru depășirea prevederilor planului de producție și financiar pe anul în curs.

V. CAZACU

Extind sectorul legumicol

Gospodăriile agricole colective din regiunea Galați au rezervat anul acesta pentru cultura legumelor o suprafață de 12.000 ha, cu peste 1.000 ha mai mult decît anul trecut. 40 la sută din aceste terenuri vor fi irigate.

În vederea sporirii producției de legume, colectiviștii se pregătesc intens. Pînă acum ei au reparat și reamenajat mai mult de 60 la sută din răsadnițele existente și au construit încă 3.300 m.p. de răsadnițe noi.

Pentru o mai bună aprovizionare cu legume proaspete a orașelor și centrelor muncitorești, mai mult de 50 de gospodării colective situate în apropierea orașelor Galați, Brăila și Focșani extind grădinile de legume.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii